

Maj-Britt Norman

19 december 1924 - 24 juni 2024

Maj-Britt Norman den 10 juli 2017:

Vid min ålder är man nittiotvå och ett halvt år. Uppdrag: Berätta om ditt liv!

Svårt att tala om sig själv, om än kortfattat.

Jag föddes i juletid, december 1924, en grön vinter. Mina första minnen har jag från Djurgårdsbrunn, på den tiden rena förvisningsorten enligt en nu nära 100-årig kusin. Min mormor bodde där. I samma hus bodde en moster och hennes man, liksom min mor och jag.

Djurgårdsbrunn med kanalen, trollsländor och sniglar, ekorrar och duvor och så doften från hästgardet i närheten.

Min mor var i skilsmässa. Enda minnet av min far har jag när han kom för att ta farväl, antagligen när vi senare bodde på Majorsgatan. Året var 1929.

Under Djurgårdsbrunnstiden kom en man från Möklinta in i bilden. Han förde med sig slagsmål och misshandel, han raserade bostaden. Senare blev han min mors andre make.

Kristider, arbetslöshet, svåra förhållanden. Ständiga bostadsbyten i Gamla Stan och på Söder.

Jag hamnade på barnhem en tid innan jag blev fosterbarn i styvfaderns hem i Möklinta 1932. Det var ingen kontakt mellan det hemmet och sonen, vars mor var död och fadern, Kalle Fornstedt, omgift. Jag återsåg min mor först tre år senare, när min fostermor, som omkommit i en olycka under höskörden, begravdes.

Jag blev kvar i fosterhemmet. Ett par döttrar turades under några år om att sköta hemmet hos fadern, Kalle Fornstedt. Nästa möte med min mor blev först vid konfirmationen 1939, då hon kom på besök.

Allt eftersom jag växte upp arbetade jag mycket hårt i det lilla småbruket. Jag kunde också delta i en del skrivarbete åt min fosterfar, som hade några kommunala uppdrag.

1939 fick jag tjänst som biträde på Möklinta Kristidsnämnd. En maskinskrivningskurs per korrespondens från Hermods resulterade år 1945 i en tjänst som maskinskriverska på Sala Maskinfabrik, därefter i september 1946 flytt till Stockholm och arbete bl a som sekreterare och kartritare på SMHI, som då låg vid Fridhemsgatan.

Jag hade träffat Uno Norman under min Salatid och vi hade hållit kontakten därefter och gifte oss 1954. År 1950 fick jag tjänst som sekreterare på inköpsavdelningen vid AB Westeråsmaskiner i Morgongåva. En intressant 10-årsperiod, som slutade med några års tjänst som inköpare.

När maskinskrivning kom på skolschemat råkade jag hamna som lärare i skolvärlden och arbetade samtidigt på Sala Drätselkontor. Gick också på Lärarhögskolan ett år vid vuxen ålder, 55 år!

Och konsten? Jag har varit vän med familjen Jangö sedan barnåren utan tanke på eget konstutövande, men alltid varit intresserad av att teckna t ex. Lämnade under några år på 90-talet en del tecknade kåserier till Sala Allehanda. Under en sjukdomsperiod deltog jag i en akvarellkurs med Gunnel Nyberg som handledare. Det kan ha varit 1988. Ärvde sedan ett målarskrin med ett par färgtuber kvar. Så börjar en ny period. Jag deltog några terminer i målarkurs på Folkuniversitetet i Västerås där Marja

Tenhunen var ledare. Därefter hos Anders Hultman, ABF Västerås, och en helt privat målargrupp under Tage Rybergs ledning. Han ordnade också veckoresor till Bornholm, Loftahammar och flera ställen, med konstnären Åke Arp som lärare.

På ABF hade jag fått kontakt med Barbro Stenvall, vars man byggde en ateljé åt henne när de flyttat till Salbohed. Barbro och jag blev de första medlemmarna i Salbohedsgruppen, som hon startade. Gruppen har då och då haft endagsbesök av olika konstnärer, t ex Stig Fröberg, Unna Katz, Jennie Espling med flera. Vi har deltagit många säsonger i Åse Danells målarkurser på Täljstenen i Sala Jag har deltagit i utställningar tillsammans med gruppen och även haft egna utställningar, 1994 i Tavelverkstan, Sala, år 2000 i Nykvarn, Västerås, 2012 i Travershallen och 2016 i Täljstenscaféet, Sala.

Min make Uno avled år 2011. På senare tid har jag sysslat med synnerligen amatörmässigt fritt broderi.

Första krokiteckningarna 1947:

Maj-Britt Norman, *O HOJ*, olja 1989, 19 x245 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Min första oljemålning! Fritt efter Ragnar Sandbergs målning "Cyklister".

Maj-Britt Norman, akvarell 1988.

Maj-Britt Norman, oljemålning 1989.

Maj-Britt Norman, oljor på duk 60 x 55 cm

Maj-Britt Norman, 20 september 2018: De här målningarna är bland de första jag gjorde. Omkring 1989-1990. Den vänstra är ett motiv från Gammelgården i Möklinta och föreställer Kalle Fornstedt som alltid sa några ord innan midsommarfirandet. Den högra är en tjur, vi kallade honom Putte, som Kalle använde som dragdjur. Det var en så fin liten tjurkalv från början, så man ville inte låta den gå till slakt. Kalle fick tjuren att dra foror och en gång gick det nerför åsen, så tjuren fick vagnen på hasorna och skenade. Kalle for i backen och tegelrören på lasset spreds åt alla håll.

Maj-Britt Norman, *Stampers*, olja 1989, 27 x 22 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Också en av mina första oljemålningar. Det är mycket verksamhet. Alla sakerna är med - cyklar, gräsklippare, katt, kratta, en syren med väldigt sned stam. Och kyrkbänken, som Uno sitter på, kan gå ut i universum hur långt som helst.

Maj-Britt Norman i PRO-cirkeln våren 1988, *Möckerta Försindar* (Möklina - Förr i sin dar):

GARDARNA UTEFTER FORNEBY-ÅSEN

Åsen löper ju från norr till söder genom hela Möklinta. Tydligast på de sträckor där vägen ligger som ett band på dess krön. Forneby lär vara en av de längsta byarna i Västmanland, utdragen som den ligger utefter åsen, med bostadshusen längs med vägen, uthus och dass längre ned i sluttningen eller vid åsens fot.

Vill du följa med på en promenad i trakten vid 30-talets början? Vi startar vid Kapellet och drar oss söderut bort mot Akerfeldts, ungefär den sträcka som en 8 - 10 åring mutade in som sitt revir och ansåg vara just Forneby-åsen.

I Kapellet är det söndagsskola varje söndag klockan halv två. Här bor predikantfamiljen Vestlund med barnen Erik, Birgit, Gunnar, Tage och lilla Rakel. Tage råkade en gång i småskolan i rejält slagsmål med Harald från Visbäck, så att en av dem fick en stor hårtuss från den andra i handen. Fröken Enagrius fick då ta hårtofs och kalhuvad byting i handen och uppsöka syster Ester som bodde ett stenkast snett över vägen från Kyrkskolan.

Till vänster om vägen ligger så Fattiggårns bod, numera borta. Fattiggårn, detta vackra hus som senare fick skylten FÖRSÖRJNINGSHEM och därefter ALDERDOMSHEM. En utomordentligt vacker trädgård tillhörde Hemmet, jag tror föreståndaren Johansson var mästare till den? Ståndarn räknades som fint folk och snusade i näsan. En tunn sträng av snus lade han upp mellan pekfingerknogen och handleden, sniffade och nös! Alltid hade han som följeslagare en släthårig tax som hette Muck. Minst två generationer Muck finns kvar i mitt minne.

Ovanför backen kommer du så till Kalle Fornstedts. Det var här som jag fick mitt hem under de återstående barnåren och tonårstiden. Precis utmed vägrenen låg det gamla huset, som hade sitt namn efter Lill-Sammel. Detta hus revs under krigsåren av Jota Appelqvist. Och du kanske vet att Stor-Sammels ligger nere i Forneby-gatan.

Ja, nu har vi Ekströms tvärs över vägen. Redan nu har Sven hönseri med äggkläckningsmaskiner och ljusgula små fjuningar i källarvåningen. Hönsen lever sitt lyckliga språttliv i åssluttningen. Jo, visst sitter gubben Ekström där på sin huggkubbe. Gnesig kan han nog vara, men han får några torra smultron av mig och tackar så hjärtligt:

- Heder och Bengt!
- Vad betyder Bengt?
- Jo, he är ett fint nam'en he.

Här har vi en härlig, alltid levande utsikt över Storsjön, liksom vid Bengtssons bod med postlådor för alla kringboende. Kommer så fram till Bengtssons, en vitmålad liten stuga med glasveranda och snickarglädje. Gubben Bengtsson bär Vega-mössa och skepparkrans, inte har han väl varit till sjöss? Råkar man hitta ett bär där borta vid bo'n och böjer sig ner, genast sticker Hanna ut huvudet och ropar: "Lä bli Ullas smultron!"

Till vänster har vi Ekströms gamla stuga. Här bodde en tid sömmerskan Agnes med sina vackra döttrar Nanny och Marianne, båda av typen fyllig blondin. Ingevalls kommer härnäst. Alfred hade förlorat sitt ena ben i tröskverket och kunde någon gång visa oss dess protes. Ida stödde sitt skakande huvud i ena handen, vars armbåge hon stödde i sin andra hand.

Jag ämnar inte alls hoppa över Skräddar Larssons. Den lilla stugan låg nere i åsslänten. Du stiger in i en lång farstu med en skänk för färsk mat och rester, till höger ett litet kök. Kökssoffa, bord, en liten spisvrå där Ester ibland bäddade in både gås- och kalkonägg, så att man då och då kunde se både gässlingar och stora exotiska fåglar på gården. Innanför köket fanns faderns arbetsrum. En stor arbetsskiva tvärs över rummet, symaskin därtill - men var sov skräddarn? Fanns det verkligen plats för en säng i den lilla kammaren? Till vänster om farstun fanns en stor sal, jag minns den med vackra vita möbler men alltid igenbommad och med rullgardinerna neddragna för solen. På förmiddagen gör Ester en liten rundtur, till Kalles - Ekströms - Bengtssons - Ingevalls. På eftermiddagen samma tur i motsatt riktning och då med ett och annat att förtälja. Ingevalls har fått kalvko, Gunnar Bengtsson har blivit frälst, Ekströms äter palt och fläsk, och skräddarn sitter på bordet idag. Och då sitter skräddarn verkligen på bordet. Med korslagda ben och med sax och vax och nål och tråd, och sömmar precis som en skräddare ska sömma.

Efter Ingevalls kommer vi förbi Länsmans, ett stort hus som liksom dess invånare fordrar en alldeles egen berättelse. Här sluttar avtagsvägen till Hillersbo ned. I den backen lärde vi oss "skjussa", Doris och jag. På en gammal skrangelrykel utan broms. Cykeln blev det inte mycket kvar av, våra ärr bär vi ännu med viss heder, ståtligt placerade på armbågar och knän.

Nystu nästa. Detta har alltid varit en grå timmerstuga. Nystu-Älle tog ibland ut sin uråldriga ko och hennes nästan lika gammal kviga och vallade dem en stund på gården. Han var snäll, Alfred. Sin blinde far tog han också ut och ledde omkring på gården vackra sommarkvar.

Flera av dessa hus hade precis samma planlösning. En stor farstu med trappa upp till övervåningen, till vänster dörr till ett stort kök med en liten kammare innanför, till höger dörr till en stor sal. Hos Antons hade salen i stället blivit Kalles snickeri. Våldoftande av sågspån och krollor (hyvelspån). Linnéa hade inga dockor som leksaker, hon hade trähästar som Kalle och morfar Anton täljt. På gården stod ett underbart stort sötäppleträd och i stallet stod den mörka unghästen Olle, senare såld till Vreten långt upp i norra socknen.

Till Olers hade jag brått på lördagseftermiddagen för att få läsa Barnbilagan till Stockholms-Tidningen. Jämmer och plättar, ibland hann Ragnar Sundberg före, då stod man där med lång näsa. Olers hade hand om postväska som hängdes ut på en knagge vid vägen och for till stan med 49 bussen, välfylld återkom den på eftermiddagen. Men Du, jag har inte hunnit nämna alla gårdarnas timmerbodas, dessa vackra gamla magasin som stod utefter vägen. Skrovliga utanpå men med blanka lina väggar inuti efter generationers sädesskördar.

Vitsippor, enris, rökt fläsk! Vidga näsborrarna och andas in djupt när du går med Olers-Oskar förbi den lilla bastun i slutningen. På våren går sjön så hög att han kan sätta gäddryssa i vassen vid åsens fot.

Om du orkar följa med så går vi ett litet stycke till. Mattses ligger nedanför slänten på vänster sida, vi ser nästan bara taket. På högra sidan ner mot sjön, där byggde pojkarna ett idealiskt skidgupp om vintern. Lika idealiskt fann Linnéa och jag det vara som kälkbacke. Switsch och hej svejs, med god fart flög vi i luften långt ut på sjöisen! Men aj, aj, aj, efter oss kom pojkarna med påkar och enruskor och fula tillrop. Inte tänkte vi på att vi förstört spåret. I hämndbegär hämtade vi sågspån i Antons-Kalles snickeri och hävde ut i det som var kvar av spåret. Vilket tilltag! Preskiberat hoppas jag, annars får jag väl Mattses Karl-Johan och Gunnar Sundberg i luven igen! En liten stuga till finns kvar inom mitt revir. Ottos fick den heta även när Judith och Rickards-Anny bodde där. Med de härligaste gula plommon i sin åsslutning, skriv upp det.

Ja, det är långt mellan hänan och dänan, och nu har du gått med mej en bra bit på Forneby-åsen. Jag skulle vilja fortsätta ända bort till Sundbergs, för när nu delar av åsen och framförallt ängarna ner mot sjön till stor del har vuxit igen, då har Gunnar Sundberg och Kerstin den vackraste utsikten över Storsjön av alla som här bygga och bo.

SKÖNA SOMMARMINNEN

Tidningsartikel ur "Vår bostad", datum okänt, insänd av Ulla-Brita Jangö, Farsta.

Många sköna somrar hyrde min pappa för vår familj i Möklinta, Västmanland. Där hade han själv varit lill-dräng som barn.

Hos Karl Fornstedt bodde vi många somrar. Han är farfar till Maj-Britt som sitter närmast på vagnen. Därefter sitter jag och min bror Jan. Min pappa Edward Jangö tog bilden omkring 1930.

Tjuren Putte drar vagnen. Det fanns ingen häst på den här gården. Putte stannade till och bölade där han visste att någon skulle komma ut med en sockerbit.

Efter jobb med hö på ängarna tog vi kaffepaus under det stora äppelträdet. Då fick även Putte kaffe med grädde och socker på fat.

Ladugården var inte så fin på utsidan, men de tre kossorna, Maj-Ros, Gull-Ros och Stjärna hade den finaste hagen med skog i Fnysbo.

Maj-Britt lärde mig mjölka lite grand, medan hon mjölkade en hel hink hade jag en halv liter i min.

Maj-Britt är fortfarande som en syster till mig och min bror fastän vi nu hunnit en bit över 70 år.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019:

Det började med att jag ritade av några postlådor i Stampers, skrev lite text och lade i Sala Allehandas postlåda i början av 1990-talet.. De tog in det! Och det fortsatte med ojämna mellanrum ända till 21 december 1995, då de färgsatte hela kåseriet felaktigt. Då slutade jag.

19 december 1991 (min 67-årsdag!)

31 december 1991

Den gamla skolstigen

OM DU FRÅN EK-MINÄS VÄG FÖLDER STIGEN
BEDANFÖR VALDOMÄSS-BERGET, DÅ GÅR DU
PÅ STAMPERS-BARNAS GAMLA GENVÄG TILL
GRUVSKOLAN. DÅR SOM SKOGEN JUST HAR
ÖPPNAT SIG MOT MERGÖLEN, GÅR DU NU
FÖRBI DET LILLA LÖDDE HUSET MED
DEN LÖD-LILA DÖRREN & DEN
GRÖNA VATTENTUNNAN.

I VINTERALL VITA
I VÄRENS SVARA
ELLER
HÖSTENS
GRÖNA LÖD
FÄR-
GLATT.

I GRUVSKOLAN
GICK BLAND ANDRA
HÄKAN, SOM HADE
FÅTT EN VINTERMÄSSA
MED KNAPP PÅ
SKULTEN. KNAPPEN
HADE HÄKAN LYKATS
TILLA BORT, SÅ NU
VAR DET I STÄLLET
EN MÄSSA MED PIGG.
DEN VANLIGTVIS VÄNLIGE & GODSINTE LÄRAREN
DRÅNDE EN DAG I JUREDSMOD TILL HÄKAN
PÅ KNAPPEN - MED BLODVIITE SOM FÖLJD.
DU KAN FÖRESTÄLLA DIG SKOLPÄDAGENS
FÖRTÄNING!

EFTERSOM GRUVANS SKOLA
FÖR LÄNGE SEDAN ÄR
JÄMNAD MED HÄRKEN,
KAN DU AVSTÄ ERÅN ATT
FÖLJA DEN FORTSATTNA GEN-
VÄGEN FÖRBI TISTBROTET.
PROMENADEN AVSLUTAS I
STÄLLET VID STYRARS SKOLA
VÄNIPRÅN LÖDSET NUMERA
SKA UTGÅ, TV HÄR STÅR
SOLEN & LYSER. FINN!

PROMENAD HÄLSNINGAR
JANUARI 1992

msv

16 januari 1992

Härlig pojkhydda

MAN KÄN OCKSÅ NÅ STAMPERS TRÄN FINNTORPS-
JÄLLET. DÅ KOMMER MAN SKOGSVÄGEN FÖRBI
MÄRTENSGRÖVA och TRÄDER IN I BYN LÄNGST
UPP PÅ MOSTER FIKENS VÄG. BLAND DET
FÖRSTA MAN DÅ TRÄFFAR PÅ ÄR TOMS OCH
EBBES
HÄRLIGA
NYBYGGE,
KANHÄNDA
INSPIRERAT
AV UTHUSEN
PÅ BERGLUND'S
GRÖD.

SOM OFTA I
BYARNA GICK
VÄGARNA I
STAMPERS MELLAN
UTHUS & BOSTAD.

HÄR GICK MAN IN MELLAN UTHUSEN, VÄGEN
STÖCK SÅ TÄTT FÖRBI FÄRSU-TRAPPAN OCH

FORTSATTE
BORT TILL
'ÄGDA KLON-
KVIST', DET
SISTA STÄL-
LET INNAN
TULLSTA-
SKOGEN
TAK VID.

EFTER NR 22 STÖVLAR MAN VIDARE, FÖRBI
'GUBBEN KRAFTS' OCH PÅ MOSTER FIKENS
VÄG NR 18, VAD HITTA MAN VÄL DÅR?

JO, HÄR SITTER
SIV och AGNETA.
& DOM HÄLLER
SOM BÄST PÅ MED
ATT FÄSTA SINA
SOMMARNINNEN
PÅ DUK.

BARVINTER HÄLSNINGAR!
JANUARI 1992

msv

27 januari 1992

Min mildögde tjurkalv

"VAD GÖR DU?" FRÅGAR KOMPISERNA SOM KUNNE
FRÅSKAMERÄN. "I DEKLARATIONSTIDEN!"
SAMNINGENLIGT: JAG DRAR NER KEPSIEN
ÖVER ÖGONA - SITTER PÅ KÖKSSTOLEN
OCH GLOP. DET ÄR EN BRA STOL ATT
SITTA OCH GLO PÅ.

I DAG FICK JAG SVAR
PÅ EN GOD VÄN TRÅD
BARNDOMEN. EN MILD-
ÖGD, EN VARNBROD.

FARFARN LÄT EN
BORTKELAD TJURKALV
BLI KVAR BLAND DE
LEVANDES KRITTERNA.

PUTTE BLEV EN BUSSIG LER- OCH ARBETSKAMMAT.
EN TIO-ÅRS JÄNTUNGE KUNDE HÄNKA SEJ PÅ
HORNEN OCH STÖDA MAGEN MOT TJURMULEN
OCH SÅ BLI GUNGAD HELT FÖRSIKTIGT ÖPPEN
NER TILL TERNÖJELSE FÖR BRDA.

SHÄBROKET BAR ET HÅST, MEN
KALVEN HÄKTE UPP. BLEV STOR OCH STARK MED TIDEN.
EFTER NÅGRA ÅRDRÖMMA HOPLÄNDADE IELAR
SVDDE SKOMMAR GUSTAV EN DRÄGSELE AV JADELGIORD
OCH PUTTE BLEV DEN BÄSTA HJÄLP TRAMPÖR FLOREN,
I SKOGEN FRÅN VÄRDBROKET TILL SKÖRDEN.

KALLE FORNISTEDT
MED PUTTE BAR
ETT VÄLBEKANT
SKITÄGG PÅ
FORNSBY-ÅSEN.

PUTTE BLEV SÅ SMÄNNIGOM PAPPAN TILL FLERA
SVARS SHÄKALVAR. TVÅ KRONOR KOSTADE
VARJE TJÄNST.

TVÅ KRONOR KOSTADE OCKSÅ VARJE DEKLARATION,
SOM KALLE F. HJÄLTYE HÖKLINTA-BORNA MED.
ALLA DELA TVÅKRONOR SAMLADES I EN SILVER-
BOKLA PÅ BOKSKÄPETS ÖVERSTA HYLLA, RAS-
LANDES SKÖNT.

SÅTT DEJ PÅ FINNSTOLEN
EN STUND DU OCKSÅ OCH DEJ
NER KEPSIEN. DU KAN PÅ
IKÄND MÄRKLIGA TING!

FEBRUARI-HÄLSNINGAR!
1992

6 februari 1992

Trattmusik för höns

DET KALLAR - SHÄLLEK I HYTTSKOGEN. JA,
SÅ HAR DET JU GÖOET I ALLA TIDER, OCH
STAMPRESBAR - ANDRA
VARIT TUNGNA ATT BAR
LÄKA SITT VILDEBÄD.

EN HELT ANONYM
"JÄGARE FRÅN STAMPEL
PÅ 1890-TALET" ÄR
AVBILDAD I BEKÄTTEL-
SEN "JAKTHUNJEN" I
JAKOB LUNDBERGS
BOK "SALAVYSDEN".

DENNE JÄGARE ÄR ALLT ANSAT
ÄN ANGVEN BLAND SINA
EFTERKOMMANDE, FÖR
VILKA HAN ÄNNU I DAG
LEVER, SOM GAMLA PAPPAR
FÖDD 1833, SOM ZAVAN
GRUVKÄRL SAMLADE
PÅ STENAR OCH FULL-
STÄNDIGT STENDÖV!

HANS BUDOR PER BLEV
INLEASAD I GEUVAN PÅ
1850-TALET. UNDER FVRA
DYSN HADE MAN KONTAKT
MED HONNOM, MEN NÅ MAN
EFTER ÅTTA DAGAR KUNDE
HÄ HONNOM, DEDGÅ HAN LIVLÖS FRAM.

EN ANLIAN BAR, JANNE NORMAN, TOG SIN DYSER
PÅ EYÖGEN OCH UTVANDRADE TILL HÖKLINTA HÄR.
DET VAR DÄRLIGA TIDER VID SALA SILVERGRUVA.
MAN NÄNNE INTE JÄMFÖRA DELA DÄRLIGA TIDER
MED DAGENS LÄKKONDUKTOR.

1850-TALET LÄR ETER HA VARIT EN KESARTAD
TID VID GEUVAN. DÄ SÖKTE SIG TVÅ AV GAMLA
PAPPARS SÖNER TILL GRUVORNA I HERRBOTTEN
FÖR ATT FINNA SIN FÖRSÖRJNING. DEN EN, KENRAD,
HAR BLIVIT VÄRLDBERÖMD I SJÄKTEN
GENOM ATT SÅ SHÄNNIGOM HA TAGIT SIG NEM
TILL SALA IGÉN - PER SPÄKSTÖTTING TRÄN
KIKUNA! I UTÖRESBANKS KAN MAN JU TÄNKA,
MEN ÄNDÅ...

DENNE KONRAD HÄ HA HAFT EN FALANSTOLL
FRANTASI ELLER HÖSTFLYGANDE PLANER.
FÖR ÄN I DAG KAN MAN I FJÄLHAGEN FINNA
KESTERNA AV HANS EGENHÄNDIGT BYGGDA HÖNS-
LÄRD, MED MUKAR SOM TILL EN HINDRE TÄSTNING.

JJA, MAN UTFORDEADE
OCKSÅ SINA HÖNS I
ATT DE VÄRPT
"SÖLVVILTA ÅG"
OCH SÄKTE EN-
LIGT NUTIDA
KAN STIMULERA
PRODUKTIVITETEN

MED MUSIK PÅ TRATTGRAMMOPON.

GAMLA FARFARN DÖNHET HAR GIVIT UPPHÖR TILL
MÅNGA GLADA MISIFÖRSTÄND OCH HISTORIER. DEN
VAR INTE HELLER ENBART ETT HANDICAP.
HÄR STAMPRESGUBBARN PÅ SÖNNAGSPTER-
MIDDAN STUNDOM SAMLADES TILL KAFFEGRÖK
I BERLÄN OCH GÖMMASTOD STOD UTANFÖR,
HYTTANDE MED NÄVARNA OCH TRÄTANDE, DÄ
KESFADE DE ANDRA GUBBARN AVNODDOKT
I DEN GAMLES ÖRA "DU HAR'E BRA DU
NORMAN, SOM INT' HÄR DOM JÄVLARN!"

18 februari 1992

I kattens månad

JODÅ DET ÄR GOTT OM KATTER NU,
 ÄVEN I ÅRAN BY.
 RÖDA o KANDIGA
 GÅLLA o GRANNA
 SVARTA SKÖNHETER
 o BROKIGA

PÅ TRAPPAN TILL DET HUS,
 DÄR EN GÅNG MÖTER PIKEN
 BODDE SITT LURVAN, I ÅR,
 HALV ANSÅRA, LITE
 MÅRKLIG, SÄGER HUSSE

RÖDE EMIL PÅ
 STAMPERIVÄGEN O
 HAR VÄRIT MED OM
 DET MESTA, GOD-
 TROSEN o TILLSFÖLL
 BÄRAT MAN ÖPTA
 ILLA LJ o HAR
 NOG FÖRBRUKAT
 MINST SEX AV
 SINA NIO LIV

GRÅ-NALLE PÅ HÖNSGUMMANNS VÄG, EN
 MÅNGA-MÅL-OM-DAGEN-KATT,
 FÄNGAR SJÄLV EN
 DELIKATESS IBLAND

o TILL DEN DUGER
 BARA BÄSTA SORTENS
 EFTERRÄTT

HAMPUS
 HAN GÅR
 STOLT
 FÄRRI
 MEN ÄR HAN SOLOKVIST HELMHA
 SÅ STANNAR HAN o SNACKAR
 EN STUND PÅ VÄGEN.

HÄLSNINGAR!
 MARS 1992

Tankar vid vedklubben

MEDEGE ATT DU STONDONOM LÅNGTAR EFTER EN
 ÄKTA GAMMALDAGS VE'BÄCKE. Å, VEDBÄCKARNA
 EFTER ÅSEN, PATTIGGÄRNS, LILLSAMMELS, ING-
 VALLS, NYSTU, ANTONS o OL'ERS, VILKA TOET-
 ISKA NAMN o VILKEN FORTISK DOFT -
 FÄKSKT TRÄ o SNÖS, SÄGSPÅN o KOLIGA HITTORIE,
 FÖR PÅ VARJE VEDBÄCKE STOD JU OCKSÅ EN GÖRSE,
 LIKA TJENIS MED ALLA UNGAR I SIN BY.
 VEDBÄCKEN VAR FÖRSTÅS LIKA OMBÄRLIG FÖR
 BUBBEN SOM STICKSTRUMPAN VAR FÖR GUMMAN.
 EN PLATS FÖR FILOSOFI o KONTEMPLATION.

FÄRN STAMPERS TILL FINNTÖRDET
 KOMMEK HAN LIKA LÄTT
 SOM TVÄKTOM.
 DÅ TRÄFFAR HAN
 GENAST PÅ
 SIEN ENGLUND
 SOM MADE
 VE'BÄCKELVCKA
 MED PRGELSÄNG
 o VÄRSVING I
 LUFTEN
 REDAN I
 JANUARI

HAN HAR
 FÅTT TAG I GRANVÄD SOM HAN KLIVKER MED
 SPÄNST. TRAVARNA VÄJER SNABBT o SEN
 SPRÄKAR DET SÅ MUNTERT I HÄNSSPISEN.

FINNTÖRDET ÄR JU OCKSÅ EN GAMMAL GRUVBY
 SOM SVEN FÖRSKAT EN DEL OM, OCH HAN FÖRSTÅR
 LÄTT ORSAKEN TILL ATT DEN NÅGON TID KALLADES
 "ÅNROKNAS BY". OM GRANNSÄMJAEN VAR GOD PÅ
 DE FYRA TILLDELNINGSLÖTTERNA, SA HÄNDE SIG
 DOCK ATT TILL SJÄLA SKLEOFI, RÄDNUSKATI' IN-
 STÄMDES BERGSLAGSARBETARE-ENKAN, VAUS'
 odyynliga kaktreatur dala häppat samt
 dala skoderbrullit hägnaden' KRING GRANNSI
 TÄPPA, FEM TJÄRDINGAR POTATIS, OM KANNA
 LINTFRÅ, TVENNE SÅNGAR TOTKÄLSPLANTOR
 o LITE SLOG. ALLT GICK FÄRLOKAT SOMHAREN
 1892 PÅ GRUND AV DETTA odyynliga kaktreatur.

MILJÖKÄMPE NR1 VAK ALLT
 VIKTOK SUNDRAUM I
 STAMPERS. BOSATT JUST
 VID HYTTINGENS NYVINGO
 BEVAKADE HAN NOGA ATT
 INGEN FIMP SJ EN
 KALLAD STICKA MISS-
 PRYDDE VÄGGEN, ATT
 ICKE EN SÖPA STÄKLP-
 TER I SKOGEN.
 OCH PÅ SIN LYCKAS
 VE'BÄCKE UPPTRÄDDE
 HAN LIKA PRYDLIG
 SOM ELLESTI:
 HATT o HÄRK KOLTVH,
 STYRKRÄGGE SLIPS
 o HANSCHTYTER.

"...vitt du till Isaklig hela livet
 så kom du en tröskla."
 PASSA DEN FOK GRANNSI KO o GLÖM INTE HUGGKUBBEN!

HÄLSNINGAR
 MARS 1992

2 mars 1992

7 mars 1992

Kvinnfolk satte färg på Stampers

KVINNFOLK SATTE FÄRG PÅ BYN. KIL-MARIE, MOSTER FIKEN, PETTERS GRETA M.FL. SÄ KLART, KARLARNAS FANNS JO UNDER JORD, I TUNGT O FÄRLIGT GRUVARBETE. TUNGT MEN LIVLIGT VAR KVINNORNAS OVANJORDSARBETE. SÄNG O SKRATT, GRÄT O TANDAGNISILLAN, UNGARS GLAM O HÖSDJURAS BUS. DET VAR DÖPT O LJUD AV BAK O BYK, AV LUST O BÄK O STÄK.

Kil Marie's v.

KIL-KALLE I STAMPERS FANN EN BUSSIG JÄNTA I ENKÖPING. MARIE VAR EN AV DE FÄRGSTARKA - ARBETISGLAD, GODHJÄRTAD O MED ETT SVAVELOSANDE SPRÅK! HENNES STUGA STÅR STADIGT PÅ HÄLLEN, OM ÄN NÄGOT LUTANDE

OCH HÄRDET, SOM DU KAN SE FRÅN STAMPERSVÄGEN, HÄTTE VARA EN MER LUTANDE SENSATION ÄN TORNET I PISA.

KIL-MARIE UTNYTTJADE SINA GRÖNA ENKÖPINGSPINLAR. HON ODLADE GRÖNSAKER O PEPPARKOT, SOM HON SÅLDE PÅ TORGET I SALA. LÄNGT EFTER KIL-KALLES DÖD SKÖTTE HON MED ONSÖR SITT LILLA JORDBRUK, TILLS HON AVLED UNDER FÖRSTA VÄRLDSKRIGETS ÅR.

NÄR DU DRAR UPP EN NOTSTÄVIG PEPPARKOT^{*)} TILL DIN NYFÄNGADE SEPTEMBERGÄDDA, SÄND EN LITEN TANKE TILL KIL-MARIE. ROTEN KAN VARA EN ÄTTELÄGG FRÅN HENNES STOR-ODLING, EN KEYDDA MED STING I VARDAGSSLITET.

^{*)}Armoracia rusticana, DET LÄTER SOM KILMARIE SJÄLV!

STAMPERS HÄLSNINGAR MARS 1992 *msn*

18 mars 1992

Nu är det dags att få fröfnatt

PÅ SJÄLVA VÄRDAGSJÄMNINGSDÄN STÅR EVELYN PÅ TRÖSKELN MED VÄREN I FÄMNE.

NÄR HON ÖPPNAR SIN MAGISKA LÅDA PÅ KÖKSBRDET, DÅ PANG!

KÖKET VÄRAT FYLLES AV SOL O FÄGELSÄNG, AV BLOMSTER O LJUMMA VINDAR.

AAAH, NÄSBOKREARNA SHUSAR RESEDA MHH, TÄNDERNA KRASAR RÄDISA RÄD.

VEM KOMMER NU IHÄG ATT DET ÄR HAK 10m DJUP JORD PÅ BAKA BERGET, ATT NANTES VÄRTE ÄR SER UT SOM VINNARE I TÄVLINGEN 'DEN KROK-ROLIGASTE MORDTÖN', ATT SMIGELN SMÖKJER KRÄSET I SALLADEN ELLER ATT BLOMSTER-SÄNGEN GÄTT STA O HÄMNAT I DJUPASTE SKUGGAN AV DOM STORA ASKARNA.

NEJDÄ, NU FÅR MAN FRÖFNATT,

MAN SER HELA GÄRDEN PRUNKA TILL NYTTA O LYST!

"Hjärtat sked grs av drömmar, annars är hjärtat armt..."

BLOMSTER SAKNAS FÖR-VISSO EJ.

FRÖ-FÄSE-HÄLSNINGAR

PÅ SJÄLVA VÄRDAGSJÄMNINGSDÄN STÅR EVELYN PÅ TRÖSKELN MED VÄREN I FÄMNE. NÄR HON ÖPPNAR SIN MAGISKA LÅDA PÅ KÖKSBRDET, DÅ PANG! KÖKET VÄRAT FYLLES AV SOL O FÄGELSÄNG, AV BLOMSTER O LJUMMA VINDAR. AAHAH, NÄSBOKREARNA SHUSAR RESEDA MHH, TÄNDERNA KRASAR RÄDISA RÄD. VEM KOMMER NU IHÄG ATT DET ÄR HAK 10m DJUP JORD PÅ BAKA BERGET, ATT NANTES VÄRTE ÄR SER UT SOM VINNARE I TÄVLINGEN 'DEN KROK-ROLIGASTE MORDTÖN', ATT SMIGELN SMÖKJER KRÄSET I SALLADEN ELLER ATT BLOMSTER-SÄNGEN GÄTT STA O HÄMNAT I DJUPASTE SKUGGAN AV DOM STORA ASKARNA. NEJDÄ, NU FÅR MAN FRÖFNATT, MAN SER HELA GÄRDEN PRUNKA TILL NYTTA O LYST! "Hjärtat sked grs av drömmar, annars är hjärtat armt..." BLOMSTER SAKNAS FÖR-VISSO EJ. FRÖ-FÄSE-HÄLSNINGAR

25 mars 1992

Omnibus — för alla

MAN KAN JU INTE BARA GÅ = LODA I STAMPERS
ELLER SITTA HÄR = GLO, MAN FÅR JU LYFVA
PÅ STJÄRTEN = SÖKA SEJ UTSÖCKNES NÄR
GÅNG OCKSÅ. T. EX. TILL HEBV. TILL KYRKAN.
DÄR SPELADE, DANSADE = UPPTRÄDDE PÅ
LÖRDAGSKVÄLLEN

OMNIBUS KAMMARBÄSARE FRÅN UPPSALA.

SÅ FINT, SÅ LÄTTSAHT, SÅ KOLIGT!

JA, DE TOLV BÄSARNA HAR JU NYLIGEN
VARIT I SALA OCKSÅ, MEN INTE HELLER DÄ
TÄNKTE MAN PÅ ATT OMNIBUS BETYDER
JUST 'FÖR ALLA'. MISSA INTE NÄSTA
TILLPÄLLE, OM DET GIVES!

VI MÅ HOPPAS ATT MUSIK
I UPPLAND, - I VÄST-
MANLAND = ANDRA
LÄN INTE SKA
DRABBAS AV
SÅ STORA NED-
SKÄRNINGAR
ATT VI
MISTER DEM.

DE BRINGAR
SÅ MYCKEN
GLÄDJE =
SKÖN MUSIK-
UPPLEVELSE.

HÄLSNINGAR
APRIL 1952 / mm

2 april 1992

Oro i luften

DEN HÄR VELKAN FÅR MAN SKÄRPA SEJ = YERKLIGEN
TA SEJ I AKT. SE NÖGA TILL ATT INTE BLI SITT
UR SÄNGEN OM MORNARNA. I SÅ FALL KAN MAN
HELA ÅRET PÅ HETA BÄDE TETEUSEN, NYKLORTEN,
LÄNGLÄTEN = STECKKÖTTEN, PÅSKLOKKAU ELLER
ANNIBAGSTOSKAN. = INTE VILL MAN JU GÅ MED
ASKPÅSE PÅ RYGGEN ÄNDA TILL JUL HELLER.

ALLSKÖNS ÖKNYTT ÄR NU UTE = FLYGER.

HÄRDEMA MUMLAR EN EAMLA INNAN DOM STILKER
TILL BLÄKKULA PÅ SKÄRTORSDAGSNATTEN
"GENOM SKORSTEN = UT, FÖREI VÄRDE KNUT,
GENOM SKORSTEN = ÖFF, FÖREI VÄRDE TOFF"
DÄ MÅSTE MAN SJÄLV VAKA LITE TROLLKUNNIG
= LÄSA NÅN SORTS MOTRÅMMA FÖR ATT FÅ
DOM ATT EAMLA NER.

FISOLÄRETS SÖTA PÅSKUMMOR HETTE ALEXANDRA,
EMMY = EMELINA JA DÄR VAR OCKSÅ CAROLINE,
LOTTA = JERONICA, I JÄMLIKHETENS NAMN DEK
OCKSÅ EN = ANNAN EMIL = KALLE ÖPE, LIKA
VALDRESSADE SOM TJEJERNA. SÄNA HAR
SMÅHÅKOR RÄDDAR MAN LÄTT TRÄN STORMANDE
LÖFTFÄRDER. HÄ BARA EN KARAMELL FÖR UT-
DELNING TILL HANDS I PÖRKLÄSPICKAN, DET
HJÄLPER!

MEN KATTEN
ÄR INTE ATT LEKA MED
I DESSA DAGAR.

PÅSKHÄLSNINGAR!

mm

13 april 1992

Högtidsstund för brasälskare

BÄNDIGGAR ÄR BRASÄLSKARE. ALLA HEST DOM LEDAN EDRÄRIGA. KOM VILL VÄRA HÄFTAST ELDEN O SVEDA BÅDE FRANSAR O DEVN.

PÅ TORNEBY-ÅSEN JODNADE LÄNSMANS-
JOCKE VALDOMÄSSBRÄJAN DÄR KOM
INDEVÄLLS ALFRED MED SITT STELN
BEN, ORIGINALT EN GAMM TORLOKAT
I TERSELYEKKET IDA STÖDDE SITT
SKAKADE HUVUD I ENA HANDEN,
VILADE STÖDARBRÄGEN I DEN ANDRA.
DÄR KOM JAN ERIC BENGTSSON MED
SKEPPARKRANS O VEGANÖSSA
SERÄDDAR LARSJON, OLERS ÖSKAR
DAVID O NORLING FRÅN HEMMET
O MÅGA TILL.

SMÅLARE O TONÅRINGAR VAR INTE
UPPFUNNA, HÄJLIGEN SMÅ GRAS
HOPPAR UNGDOMARNA BUCK
LÄSÄLÖERN JATT VÄL PÅ ÖYEN
PÅ VÄG TILL ÅRETS FÖRSTA
LOUBAL I ÖSTERÖD ELLER I
HEDE KANTANICA.

NÄR MÖRKRET FALLIT SÄGS
ELDARN I NAS O KLINTA
GLIMMA I STORSJON.

VEM SKULLE HA UPPFYLPT
ALL VALDOMÄSSBRÄJAN
I BAKNAHTJANTAN, OM INTE DU
JOCKE ALLTID I SISTA STUND
HÄMTAT FYRA UTRANGERADT
BILDÄCK FRÄNJE HOS
ANDERSSON PÅ VEGESTAN
O SLÄPAT OFF DOM PÅ ÅSEN.
FÖR DEN SEH VAR MED DÄR
SKA EN VALDOMÄSSBRÄJA LUKTA
STARKT AV BRÄNDA GUMMIDÄCK
O RYKA KRÄFTIGT.

FÖRSTA MÅS SEH MAN HA KORTÄRMAD DOMULLS-
KLÄNNING O GÅ KIPPAKODD OM DET LÄ REGNAR
SMÅSPIK, ÖGONBRYNA KOM BRÄNN OFF I GÅR
DÄTTRAS PÅ MED ETT LITET KOL.

BRAS-HÄLSNINGAR *MJN*

2 maj 1992

Jösses glädjesprång

USCHIANEMJ VILKET VÄRVIRUS! NÄR
MAN ÄNTLIGEN TITTAR UT UR SIN KULA
ÄR STRÄVA GRÄVÄKEN REDAN SKÖNT
'HÄRGÖRN' BLIVEN O JÖSSE TAR LÅNGA
GLÄDJESPRÅNG
I GRÄSET.

KANSKE EN KOKT
KVALLS SAFARI
I ÖMGIVNINGARNA?

REDAN VID KARLSSONS LÅDA STÅR ETT
ANTAL SKÖNHETER O NJUTER SIN AFTON-
VARD. SKYGGA I DOM? TUFFA TILL
TUSEN BLANDTILFA-
NER I RABATT
I ALLA
FALL.

GLAD ATT SITTA I BIL PÅ KILA-SLINKEN.
GLAD ATT STÄNGSEL FINNES. ATT HÖTA
SLOTT EN SÅN HÄR BLAND MURKLOR O
STRÄN I SKOGEN DU.... MAFFIGT!

DOM VACKRA HJORTARNA VID TÄRNA SER VI
BARA EN SKYHT AV I KVÄLL.

EN ENSAM MAMMA I RANSTA
ÖNSKAR SINA TDOLÄRSKALVAR
RENT AT SKOGEN. DOM
FVNSER FÖRVÄNAT PÅ
TONÄRSVIS 'HOKSOK
ÄR DU INTE KLOKA DU'.

ALLT FLERA... MERA UDDA
FLÄNDRER MÖTER MAN
PÅ VÄGEN HEDAN VÄR-
KVÄLLEN MÖRKNAR LITE.

VÄRKVÄLLS-
HÄLSNINGAR *MJN*
MÅS 1992

16 maj 1992

LÖRDAG 13 MAJ,
I VÄNTAN PÅ
SVALORNA

Å, DU SKULLE
SE KIL-MARIES
ÄPPELTRÄD.
TÅ PREMIÄR-
DANSÖRER, ÖMT
OMLINGRANDES
JARAUDRA, EN
GÅNG I SITT SIE-
LIGASTE PÅ DE DECK
PLÖTSLIGT FÖRSTELNÅDE
OCH FÖRTROLLADE
TILL ETT ÄPPELTRÄD
I STAMPER!

JUST NÙ MED PREMIÄRBLOMMOR I HÄRST 1969.

ÄVEN SOM ÄPPELTRÄD HELT FÖRTROLLAT,
HÄR HAR SÅ BARN FRÅNGLATS UT OCH IN
MELLAN TRÄDETS ÖMLOR OCH VINDLOR -
SEDAN FÖR LIVET BEFRIADE FRÅN ENG-
ELSKA SJUKAN, ALL SORTS ROS, TAND-
VÄRK OCH ANNAT SATTVÄ.

SARNDOMEN
ÄR ETT ENDA STORT ÄPPEL-
TRÄD VIKTIGT BLOMMANDE OCH
DOFTANDE, MED SÖRREANDE VSTERT
LEVERNE I KRONAN. HÖMLOR OCH BIN, FÅ-
EILAR, GRÄSHOPPOR OCH SMÅFLUGLAR. JODÅ,
NYGGOR OCH KNÖTT OCH BRÖMSAR SJUNGANDEL MED.

SÖNDAGSEFTERMIDDAGS- OCH HÖSKÖROSKAFFET
NJÖBTS IBLAND UNDER TRÄDETS TRAKT, SOM
FÖRLJUVÅDE ÄVEN DEN TUNGA SLIPSTENSMÖDAN.

TISDAG MORGON: EN ENSAM SVALA - JA, HON
SINGLAR VERKLIGEN I SKY, BETÄNKLIGT FÖRSENAD.
SMÅHÄTTAN OCH ANDRA BJÖDER BRONGODIS
TILL ÄPPELBLOR, HÄGG OCH SYREN. NJÖUT!

FÖRSOMMAR-HÄLSNINGAR *mm*

30 maj 1992

Den blinde smedens kyrkport

VILKEN PORT ATT TITTA
IN IGENOM. ENLIGT SÄGEN
HAR EN BLIND SMED EN
GÅNG I TIDERNAS MORGON
KOMMIT ÖVER ÄLVEN TILL
BOTEBO I HÖKLINTA.
I GLÄDJE ÖVER ATT DÄR
HA ÅTERFÅTT SIN SYN OCH
DESSUTOM FÅTT GÅVAN
ATT BOTA OLIKA KRÄMPOR
HAR "DIVUS FABER" -
DEN HELIGE SMEDEN -
ÅSTADKOMMIT DET PRAKT-
VERK SOM KAN BESKRIVAS
PÅ KYRKPORTEM.

PÅ SMIDET KAN MAN
LÅNGT NERE TILL HÖGER
UPPTÄCKA EN LITEN
EKORRE. UNDRAS VAD EN
SÅN LITEN EN KAN SÏM-
BOLISERA BLAND ALLA
FRANSKA LILJOR OCH LÖV?

I KYRKAN VISÅDE JOHNNY EKMAN UNDER HÖKLINTA-
VELKAN SIN KONST PÅ TEMAT "ONE", ÖPPNINGSS-
DAGEN IMPROVISERADE OCKSÅ BENGT LINDKVIST
OMKRING TONEN A, LOVISA SJÖNG SOMHARVISOR
OCH STUNDTALS ÖVERTOG KERSTIN BILLMAN ORGELN.
EN LÖVLIG SÖNDAGSEFTERMIDDAG, FIN INLEDNING
TILL VEKAN SOM FÖLJDE.

HÖKLINTA-VELKAN, JA! VINS-MAJA, TRAV-VM,
LANTERUK TÖRE OCH NU BLAND MYCKET ANNAT.
VILKEN MANIFESTATION AV BYGDENS FOLK-
KYRKBÖENDE, INFLYTTADE OCH UTFLYTTADE
SOLKENBOR STÄLLER UPF FÖR SIN ORT OCH
SKAPAR ETT FINT TILLFÄLLE FÖR GAMLA OCH
UNGA VÄNNER ATT MÖTAS PÅ HEMMAHÄKERNÄ
OCH KEMAS OM EN GRÅG PÅ SOMMAREN.

HÖKLINTA-HÄLSNINGAR
JULI 1992 *mm*

15 juli 1992

20 november 1992

18 december 1992

Möklinta i gamla dar — del 1

PÅ SOMMAREN GICK SOLEN ALDRIG NER.
 JO, DET ÄR ALLDELES SANT. SENT PÅ KVÄLLEN
 DOPPADE HON SED LITE I STORSSÖN, GÄMDE SED
 EN KORT STUND BAKOM KÖRKAN
 OCH SKVÄTTE VATTNET UR HÅRET...

HÄR KORNA VAKNADE I HAGEN I FÄVRSBO, STOD
 SOLEN REDAN HÖGT ÖVER
 OCKENBERGET. HON FLINADE
 HJÄRTLIGT MED JÄCKE
 DÄR HAN STOD OCH
 RETADES MED TÖRBI.
 PÅSSERANDE FRÅN
 HILLERSBO OCH
 VIGELSBO.

VARHT LYTE HON OCKSÅ ÖVER LÅNSHANS HANNA
 OCH GETTEN, SOM PÅ MORGONEN KNEGADE
 UPP FÖR ÅSEN TILL TÄRHAGEN PÅ ANDRA
 SIDAN.

MMV
 FORTS.

12 januari 1993

Möklinta i gamla dar — del 2

KLOCKAN FEM I SJU
 OCH PRECIS KLOCKAN SJU
 HÖRS DET 'LURA' I TORNEBY SÄGEN.

HJÖLKSÖUTSARNA SKRAMLAR
 FRAM PÅ VÄGEN. ETT NYTT
 VISSLANDE ELLER SKRIVÄRANDE,
 HÖVARNAS KLAPPER OCH
 HJULENS KNASTRANDE I
 GRUSET ALLT SKVÄLLEKAR
 OM VEM SOM JUST HAR
 HJÖLK-KÖRNINGEN TILL
 MEJERIEIET FRÅN DE
 OLIKA BYARNA.

VID HÖGBÄCKE VÄLJER SKOLBARNEN DEN ÖVRA
 VÄGEN ELLER DEN NEDRA.
 EN TREDJE LITEN VÄG NEDAN
 FÖR ÅSEN LEDER TÖRBI
 PETER'S. HÄR BJUDS MAN
 ETT GLAS KÄRN mjÖLK
 PÅ KÖKSSOFFAN.

PETER'S ANNA INLEDER
 VÄNLIGT "HÄR NI VURE I
 SKOLEN NU"
 SÅ BEUNDRAR HON VÅRA NYA
 SKOLKJOLAR OCH LYFTER

LÄTT PÅ FÄLLEN: "JA TROR HE X SELTJE ÅND I
 BOTTEN!" (SÅS) — SÅ PETER'S ANNA OCH TOG
 ETT LÅNGT STEG ÖVER GOLVET I SIN EGEN
 GOLVLÅNGA KÖRTEL.

MMV

FORTS.

15 januari 1993

Möklinta i gamla dar — del 3

DET ÄR LIVLIGT PÅ FORNEBY-ÅSEN EN SOMMAR-
 VARDAG. BLAND ANDRA TRAFIKANTER KOMMER
 ÖSTMAN CYKLANDE MED BESMAN OCH STOR LÅDA
 PÅ FRAMPÅKETHÄLLAKEN. I LÅDAN
 LYSER BÅDE HÄCKKORV OCH SALU-
 KARV, KÖTTFÄRS OCH KOTLETTER. ALLT HÄMTAT
 HOS SLAKTARE
 LINDVALL I
 BRÖDDBO.

TARJO, FEGGY OCH SEPPÄ SLICKAR SED VÄLUSTIGT
 OM NOSEN MEDAN KOMMERSEN TRÄSK.

VID TOLVTIDEN HAR
 POST-JOHAN HUNNIT TILL
 FORNEBY 12, SISTA LÅDAN
 MED POSTADRESS BRÖDDBO.
 DEN SITTE PÅ BENGTSSENS BOD,
 JOST ETT SÄMT MAGASIN
 SOM FINNS VID VARJE
 GÅRD, OPTAST PÅ
 MOTLÄTT SIDA
 OM VÄGEN.

CYKELBUREN OCH MED BESMAN FÖRSEDDO ÄR
 DEN SÅ SILL-NISSE. LÅDA BÅDE TRAM OCH BAK.
 TYSTLÅTEN OCH VÄLKOMMEN FÖR HÄR VÄNKAS
 ÖMVÄXLING I MATÖRDNINGEN.
 SILL-NISSE BÄR SÅ HISTORISKT STILIGA MÅNN-
 NILS RAGNAR LODBROK NILSSON.

FORTS.

18 januari 1993

Torsd. 21 jan. 1993

Möklinta i gamla dar — del 4

ÄU I DAG LÄR CYKELN VARA DET VANLIGASTE FORT-
 SEFTNINGSMEDLET TÄ VÄR SJÖD. TÄ DEN VÄR TIDEN
 KOM DE ALLA PÅ CYKEL - FÖRETTNAREN MED ALLA
 SKRAMLAUDE KOPPARKÄRL, SÖTAKEN OCH SVÄRSLIFKEN,
 BIEGIT MED VECKOTIDNINGARNA OCH GETTA SÄLGRÄN
 MED ÖVSKÖRDAD MEJRAM.

OCH SE, HÄR KOMMER JO 'ÄVEN' KNEGAUDE.
 GÅRDEHANDLAREN FÖR NÄMND EFTER SINA EGNA
 UTTRYCK "JAG HAR ATT SÄLLA KAMMAR, SPELLAR
 OCH ÖMLIKT, SYNÄLAR ÄVEN..."

'ÄVEN' HÅDE MER ÄN SÅ
 I SINA VÄRDER OCH BOKAR.
 FÄRKLÄSTIG, KORSETTER,
 SÄMSENKLÄDER,
 SÅ "HÄR-SKRETT-KRAFFAR
 HAR JAG ÄVEN".

NÄRAREN HÅDE BLOTT TLATS
 FÖR LÖKAMMAR OCH KNAPP-
 NÄLOR I SIN LILLA BOX.
 HAN KOM FÖTBÄRENDE, LIKSOM
 LUFFAREN. LUFFAREN - SÄLLAN FÄRLIG,
 OTTA BUTTER, MEN AVTIG. HOG. FINE SÄLV PÅ KÖK-
 SPISEN STEKA UPP EN SÖERBLIVEN KLICK WATT-GETT
 OCH KÖMPLIMENTERADE SEN
 HÄLTIDEN: "JAG HAR ALDRIG
 SPIT SÅ GOD GRÖTT".

OCH SÅ BAR DE ALLA AV I TRETTI-TALET
 SÖLJENS OCH LANDSVÄGSDAMM.

I ÖSTER ÖVER GÅRDENA OCH HAGARNA MOT SKODEN
 BLÄNAR SVÄLLEN LITE, I VÄSTER BEREDER SOLEN
 SITT SVARBA DOPP I STORSÖN. ELLER BÄDDAR
 HOG ÅT SÖD. I SÅ FALL ÄR MORGONDAGEN
 BLÖT HATT. KARLARNÄ MÖTS EN SÖND PÅ VÄGEN
 OCH BESTÄMMER VÄKRET EFTER SOLENS VÄLLS-
 BESTYRE OCH SVÄLKNÄS SKRIANDE FLYKT.

HÄLSKÖRSELLEN
 JANUARI 1993

21 januari 1993

Katten vet!

VILKEN TOR AIT DU BLEV INNE DEN DÅR NATTEN KISSE!

DEN NATT DÅ INGEN VET VAD OTYG SOM STRVKER DÄRUTE.

STÖRT OMBÖLIGT ATT TA KATTEN UT PÅ KVÄLLEN SOM EN JÄTTESTARK LITEN MUSKEL SATTE HAN SEJ PÅ TVÄREN MOT NATTEN.

UTPUTTAD, SATTE HAN ENVIST NOSEN I KLÄM I DÖRRSTRINGAN IGEN. NÄJA...

NÄR TIMME FÖRDRIVS I BADRUMSTÖNSTRET MED UPSIKT ÖVER GÅRDEN.

SÅ NÅGRA TIMMAR FR MÅJKA SÄNGEN. YPPERLIGT!

KATTEN SOVER GÄRNA BORT CA ÅTTIO PROCENT AV SIN VARNNA TID, SÅSÄ DET.

PÅ SKÄFTÖRS DAG MORGN MÖTER EN HEMSK SVN STORA FÄRLIGA SPÅR I NY-SNÖEN KUNT STUGKNÖTEN. VILKEN KYSLIG BEST HAR HÄR SMYGT OMKRING FR JAKT'S VARG ELLEK LD BRUAS. VILKEN MUNSBIT DU KÖNDE HA BLIVIT, KISSE!

APRIL-
PÅSKTIDS-
HÄLSNINGAR
1993

Maj-Britt

15 april 1993

FÖRLOPAT-ÅTERFÅTT

ALLT KOMMER TILL RÄTTA, VAR SÅ LÄKET. MED ELLER UTAN SAIDAS HÅLPT. KATTEN ÄR BORTA. STORT PÅDRAG. ALLA GRÄNNAR ENGÅGERAS, ALLA FICKLAMPOR LADDAS, ALLA UTHUS OCH PRÄNG GENOMSÖKS.

VANLIGTIVIS KOMMER KATTEN HÖGFÄRDIG OCH LAGOM KELEN TILLBAKA, OUVETANDE OM UPPSTÄNDELSEN. INTE KÖR DET HONOM I RYGGEN!

PÅ SENSOMMARN, VID FÖRSTA GREPTAGET FÖR POTATISSKÄRDEN, VAD LIGGER VÅL DÅR OCH SKINER? GLITTRAR SÅ FÖRFÖRISKT OCH SOLKATTS LIKT. JO JUST DET, VIGSELRINGEN SOM SVÄRFÄRN FÖR- LORADE FÖR BORTÅT TVRTI ÅR SEN! SOM VI SÖKTE OCH LETADE FR DOMÄNERNA, SOM VI TILL OCH MED SNOKADE EFTER ÄNDA UPPE VID OLOF JONS DAMM, IPÅLL DEN KUNDE HITTAS IGEN I EKAN ELLER I ÅSKARET.

I FJÖL DEN 2 DECEMBER SÄNDE JAG ETT VVKORT TILL EN ONG DAM, TILLTÄLLIGTIVIS I NEPAL. SORGEN FÖRTÅS, NÄR JAG SENARE ERFOR ATT TÖSEN INTE HONNIT TÅ SIN JÖLHÄLSNING MEDAN HON VAR DÅR. MEN SE, IDAG LÄG ETT SÄLLSAMT BEKANT VVKORT I BREVLEÅDAN - ÅTERBÖRDAT TILL STAMPER MED BARA TVÅ BERNAMN SOM VÄGLEDDNING. VÄCKERT POSTVERKET OCH TACK BREVBEÄRARN!

KATTEN HAR KOMMIT HEM. MED NÄSBLÖD, OCH EFTER EN NATT OCH EN DAG BETVDLIGT MERA TILL- TUFSD ÅN VVKORTET SOM UNDER ETT ÅR VARIT PÅ RESA SALA-KATHAUNDU T.O.R. OCH MINDRE GLÄNSANDE ÅN RINGEN SOM LEGAT I POTATIS- LANDET SÅ HÅNGA HERRANS ÅR!

FÖRSTLIGT MOTTAGEN SOM NÅGONSIN DEN FÖRLOPADE SONEN.

HÄLSNINGAR
I DECEMBER 1993

Maj-Britt

2 december 1993

5 februari 1994

19 april 1994

Om ko-klokhets (2)

EFTER MAJROS OCH GULLROS KOM SÅ GULLAN OCH GÖTA. BROKIGA GÖTA VAR EN RIKTIG ARGSINTING. MED SIN LÅNGA TUNGA SMODDE HON ALLTID ÅT SEJ EN DEL AV GULLANS KRÄFTFODERGIVA I KRUBBAN, OCH MED SIN VASSA HORN PUFFADE HON BÄSKOMPISEN BORT FRÅN VATTENBEHÅLLAREN.

FÖRSTA SOMMARDAGEN I HAGEN BESTÄMDE DOCK STORA STARKA GULLAN VAR SKÅPET, I DET HÄR FALLET GÖTA, SKULLE STÅ. UPPMOTAD I ETT STENRÖSE FICK HON HELA DAGEN STÅ OCH GLD PÅ DET SAFTIGA GRÄSET OCH DET PORLANDE FRISKA VATTNET I KÄLLAN. ALLT MEDAN GULLAN TILL SYNES KO-LUGN MEN ACK SÅ VAKSAM BETADE OCH VÄLLUSTIGT JÖRPLADE I NÄRHETEN. MÅKTBALANSEN DÄRMEÐ ÅTERSTÄLLD

BUSSIGA BRUNA GULLAN! TRÖSTERIKT FÖR EN LESSEN JÄNTUNGE ATT LUTA KINDEN MOT VARMA LENA KO-SIDAN. EN STRÄVVÄNLIG SLICK I NACKEN GÖR GENAST GLAD IGEN.

APRIL 1994
Maj-Britt Norman

20 april 1994

SOLSTRÅK MELLAN SKVÄRNA. VINDEN KASTAR OCH SNÖR SOM BÄDAR HÄJ KEGU.

INOM STÅNGSEET VIB PÅM-JANSSONS STÅR MÅ OCH ROTAR. EFTER VADÅ, DÅ!

TALGÖX-MAHMA HAR TÄTT NY STJÄRT, DEN GRANNASTE I GRANNSKÅPET. VILKEN STOLTHET EFTER ATT HA BALANSERAT MED EN ENDA VUKKA LITEN TJÄDER HELA VÅREN. OCH ALLA UNGARNA HELBRÄGDA UTE PÅ KVIST - ATT VÄRNAS FÖR SKATA, KATT OCH HÄCKSTETT.

STÅREN MATAR ÄNNU SIN FAMILJ. OCH TACK GODA GUD FÖR TRÄDGÅRDSÅNGAREN! SÅJ, DU HAR VÄL ÅRENDE UT KLOCKAN TVÅ PÅ MORGONEN - SERENAD OCH SYMPHONI.

SNÖGAR DET? NEJ, MEN HURU HUNTERT DET DOFTAR OCH VR FRÅN KIL-MARIES GAHLA ÄPPLTRÄD I FÖRSOMMARDANS.

LIKA FESTLIGT FRÅN VILKET HÄLL DU ÄN TÄK SVÄJ PÅ DET.

JUNI-HÄLSNINGAR
VÄRÅ STAMMERS
1994

6 juni 1994

14 juli 1994

11 oktober 1994

3 januari 1995

25 januari 1995

VISST ÄR VÅREN VÄR IGÉN

VILKEN UNDERBAR MORGON - OCH EN SÅN STRÅLANDE DAG. MÖTER KATTENS LJUSKOSAN OS SMÅLEGNDE I DÖRRSPRINGAN. EFTER EN OVANLIGT LYCKAD SÖRKNATT KAN MAN TÄNKA.

PÅ GÅRDEN STÅR SK SJÄLVA VÅREN OCH DOFTAR OCH LER.

VID GRINDEN KIVAS TVÅ PILTINKAR OM EN GAMMAL SKATTFJÄDER SOM INGEN AV DEM RÅR PÅ OCH I KÖRET VINKAR S.A. - DAGLIGT FRUKOST-SÄLLSKAP.

DAGEN STÅR INTE MORGONEN EFTER.

UNDER DEN GRÄRISIGA SPIREABUSKEN LYSER SNÖDRÖPP OCH VINTERGÅCK I DRIVOR. DEN FÖRSTA TJÄRILEN ÄR LJUSGUL, BÄDAR EN GLÄDDERIK SOMMAR.

NÅGON HAR SETT EN TUSSILAGO, EN BUSSIG KRABAT, SOM FLYTTAR BÅDE STRÄN OCH SKÄSTEN FÖR EN PLATS I SOLEN.

EN ANNAN HAR FLOCKAT FÖRSTA BLÄSIFVAN UTAN SKAFF.

FÖRE SENASTE SNÖ-OVÅDRET KASTADE HÄR EN FLOCK STARAR PÅ SIN LÅNGA FÄRD. SOM NOTTECKEN PÅ TRÄN - ÄR DET BRÖSEWITZ SOM SÄGER SÅ? DOM FICK DET TUFFT LIKSOM LÄRKAN. MEN DU HÖR VÄL ATT HON DRILLAR I SKYV N IGEN.

LÄS CYKELN! CYKELTJYVA ÄR EN VÄRFLUGA.

APRIL APRIL
1995

mm

10 april 1995

SVART PÅ VITT

INGENTING ÄR SÅ VACKERT SOM EN SVART KATT PÅ ETT VITT SÄNGTÄLLE DET FAYLLOE ANNY KINGVALL I STAMPERS PÅ SIN TID.

GRANN ATT SE ÄR OCKSÅ KOLTRAITEN I VITA SNÖN OCH TITTA PÅ SKATAN, SJÄLV VIT OCH SVART OCH SKRIMMANDE I SNÖN. VAREFÖR INTE RÖTT MOT VITT? DEN SENASTE TIDENS ADVENTSÖL OCH KIMFROST HAR SKÄNKT UTHOSEN I SVN LILLA STAMPERS EN TON AV TROSTIG VÄRME, HUR MOTSÄGANDE DET ÄR LÄTER.

HÄR BALANSERAR OCKSÅ EN SVART HUND PÅ TRE BEN DET FÄRNINGER OCH ETT SAMMALT TALEBÄTT. GÅ ALLREIS UT UTAN RIT RÖTT BÖR PÅ TIKAN, DÄ HAN HUNGARNNA PINKA PÅ DET. HELT UTE OCH VÄL ALIBELES DRITGLÖMT, NÄR NU INGA RÖDA ÖREN FINNET LÄNGRE OCH INGA LÖPINKVANDER HUNNAR HELLER.

OPP I KAMMAREN HITTAR VI IEN GRÄHALLER I DRUPA TANKAR FÖRSÄNKET, PÅ GULA ÖVERKASTET. JAN SPINNES LUD-LIGT I EEN VÄLMAGA OCH ÖNSKAR ALLA

GOD JUL
1995

mm

21 december 1995

Sorgligt missbehandlat
i trycket! Endast hus-
gavarna skulle vara röda.
Benviken!

Sala Allehanda 14 juni 1993

30-talets skoljantor i Möklinta glittrar ännu av okynne

Så frejdiga de ser ut, säger alla som ser det gamla skolkortet.

Det är Maja och Britta, Birgit och Karin, Linnéa, Maj-Britt, Anna, Lilly och Anna igen. Många fler också, minst två klasser syns samtidigt på varje skolkort från Möklinta kyrkskola på 30-talet.

Nyligen träffades de jantor som följde åt genom åskkurserna från 1931 till 1937. Än i dag kommer Maja ihåg alla verserna på "Det var en gång ett bofinckpar..." — den visa hon sjöng på sin första examen.

Som 14-årig tröskverksbarn hos Orljona hade hon inte ens tid till matrast, satt i bresån och spelde på vevgrammofon gång på gång den senaste schlageren.

Lämplig skördemelodi

Och vilken lämplig skördemelodi sen: "När hela jorden är full, av höstens gyllne gull..."

En hel roman kunde skrivas om var och en i sällskapet. Karin fick sin första plats på kafé. Sem i sömn i kökssoffan efter stängningsdags, tidigt uppigen, när bagarna började baka på morgonen.

Det är historien om när lili-

pigan på Fattiggår'n dristade sej att ta pojkvännens upp till rummet. Oväntat kommer rumskamraten hem från bönenöret. In med killen i skrubben! En något skrättlysten fästman fick småningom försiktigt låta sej ut över pigkamargolvet, när jantorna kunde tänkas ha somnat.

Gammal skrivmaskin

En annan kom över en gammal skrivmaskin, ett stort tungt antikuum med två tangentbord, ett för stora bokstäver och ett för små. Lånade 36 kronor till en Hermodskurs i maskinskrivning.

Letade förvillad men förgäves efter såna fitnesser som skrifttagent, marginal- och tabulatortoppar som nämndes i breskursen.

En arbetsnad skokartan fick bli inavsnädd över tangentbordet, så kom den Hermodskursen ändå att utgöra grunden för det fortsatta yrkeslivet.

Skoleleverna i Möklinta kyrkskola samlade för fotografiering på 30-talet.

Nog sitter ännu en tagg i hjärtat efter tillmålet som en magar och frusen liden bondpiga fick av husbonden — "Du arbetar så du fryser och äter så du svettas, du pig". Glad var inte heller en annan liden piga som sparat och gnidit

lång tid, förväntansfull inför sin första markandsfärd. Därav blev inret. "Du får väl äka en ann' gång, när du har vorta lite slugsare!" bestämde hennes matar barskt.

Dock ligger ett rosa skimmer av humor över allt som finns att minnas, att dryfta och berätta. I många avscenden växte vi skyddat upp jämfört med dagens tonåringar.

Smygrökning och äppelknyck

Alkohol förekom inte bland ungdomarna, smygrökning förestås och lite äppelknyck i prästens trädgård. Narkotika hade vi aldrig hört talas om, visste inte vad knark var.

Skämtsamt kan vi säga att med ständigt penningbrist hade vi inte råd att hänge oss åt några syndiga

laster eller dyrbara nöjen alls. Och — som någon sa — "skulle man göra nå't syndigt som ingenting kostade — då blev man ju med barn!"

Frejdig skoljanta

Visst har vi lite silver i håret, vi är lite vida om midjan eller ganska magra om armar och hals, lite tilltufsade av livet som bjuder glädje och sorg i olika doser. Men du skulle bara se, bakom varje glasögonpar glittrar ännu helt okynligt en frejdig skoljanta från Möklinta.

Samlade ihop dina skolkamrater en eftermiddag. Du får en hel skäppa full med fnitter och skratt, roliga historier och skämt. En skäppa att ösa en handfull ur då och då, lite balans mot TV-nyheterna och tidens elände.

MAJ-BRITT NORMAN

Visst har vi lite silver i håret och blivit lite tilltufsade av livet, men bakom varje glasögonpar glittrar ännu helt okynligt en frejdig skol flicka från Möklinta. TECKNING: MAJ-BRITT NORMAN

Salbohed - det vet du, här har det under tidernas lopp varit buller och bång, pang och salut! Inte heller idag är denna lilla punkt på västmanlandskartan blott en sovstad mellan Västerfärnebo och Sala.

Tvärtom, här finner du ett levande litet samhälle med affär och skolor, bilverkstad, lantbrevbärare och besök av kringresande sill- och korvhandlare. Knallar du uppåt längs åsen så hittar du säkert Marita, där hon sitter och drejar sina vackra keramikkräslor i sitt ståtliga gamla regementsmagasin.

Kulturlivet blommar också längst bort i Långhagen (observera betoningen på *-hagen*). Där träffas vi varje fredags-förmiddag i Barbro's ateljé, några oljefärgsdoftande kvinnfolk i yngre och äldre medelåldern.

Ur en liten röd Renault ömsom trippar, ömsom stormar Karin, Monica och Lucy från så skilda orter som Harkie, Västerås och Hökåsen. Marita kommer cyklande eller släntrande genom hagarna bortifrån Åsen och så kommer jag från Salohället i min Honda-Jazz.

Grunderna i oljemåleriets mysterium har vi inhämtat på ABF:s målarkurser i Västerås och sammanbitet strävar vi nu med våra stilleben, porträtt och landskap. Stundom kritiserade, ibland påhejade och ofta med goda råd från medmålarna.

Ingen målar
dåligt
som målar med
intensivt allvar
och med
kärlek och
passion

Henry Miller

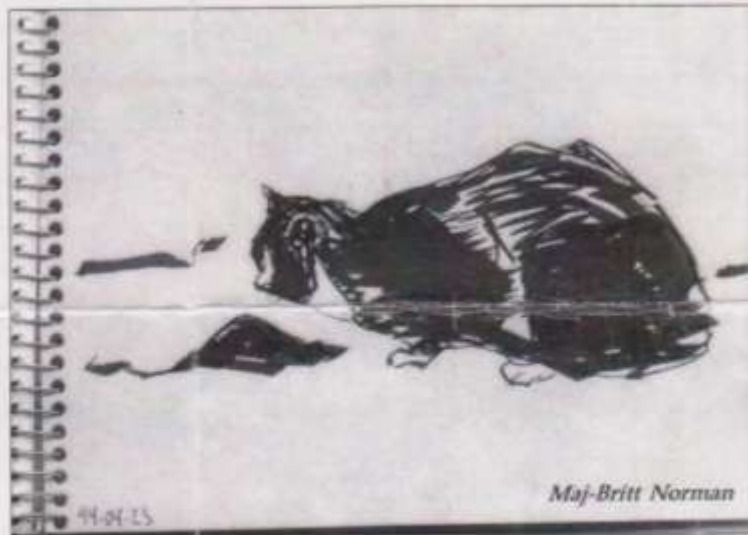
Tack vare stimulansbidraget från ABF i Sala har vi möjlighet att då och då kunna glädjas åt mera er-

Fredagsförmiddagar -våra glada dagar

faren ledning i våra strävanden. Leif Ahnlund från Västerås har varit här och berättat om bildkomposition, Stig Fröberg har visat oss grunderna i fråga om grafikframställning och Helene Ekholm har undervisat oss i konsten att måla med enbart vitt. Av Mikael Genberg har vi fått litet insikt i porträttmåleri. Några av oss deltog förresten nyligen i Mikael's helgkurs i just porträttmåleri i Väs-

terås. Du ser, en mångfald intryck som vi sedan söker sammansmälta, var och en till ett något så när konstnärligt uttryck.

Du har nu hört något om en trivsamt målarverkstad i ABF:s hägn. Veckoträffar med mycket arbete och många problemlösningsbekymmer. Pannorna i veck, avskrapning och övermålning när vi kört fast. Men du kan vara säker på att fredagsförmiddagar

terås. Vårt senaste konstnärbesök var Å.C Danell från Heby som berättade om sin konstnärliga utveckling och samtidigt hjälpte oss en god bit på väg, när vi brottades med ett gemensamt stilleben.

Med bland annat detta motiv deltog vi vid kulturdagen på Tärna folkhögskola i början av december. Vi har också med våra alster deltagit vid en kulturdag i Åsens gamla skola i Salbohed.

Förutom konstnärbesök hos oss gör vi gärna en studieutflykt tillsammans. Till Galleri Astley t ex. Den gången var Ewa Zettervall dragplåstret. Bo Åke Adamssons galleri i Tärna besökte vi vid jultiden i fjol och till Konstakademien i Stockholm var vi när Ulf Trotzig "hängde" där. Som

är våra glada dagar. Ett gemensamt intresse och koncentration som avslutar alla andra eventuellt påträngande bekymmer. Det ger rekreation, avkoppling och utveckling.

Kom gärna och hälsa på oss i Salbohed!

Maj-Britt Norman
Stampers, Sala

Till er som tycker om att skriva:

Skicka gärna in kåserier, noveller, debattartiklar mm till oss på profilen

Den här bilden, som Ulla för länge sedan sänt till
tidningen VÄR BOSTAD, gav en mycket trevlig respas.

Till maj ringde en dag Vårbo-Inger, gammal skol-
kumrat, och pratade likt minnen från vår skoldid.

MINNESBILDEN VÄR BOSTAD in 3 mars 1978

Skicka in din bild och berätta kort om den. Inlämnad bild honoreras med 90 kr och naturligtvis får du tillbaka bilden! Skicka namn, adress och telefonnummer till: Minnesbilden, Vär bostad, Box 12651, 112 93 Stockholm.

Sköna sommarminnen

"Många sköna somrar hyrde min pappa för vår familj i Möklinta, Västmanland. Där hade han själv varit lilldräng som barn.

Hos Karl Forustedt bodde vi många somrar. Han är farfar till Maj-Britt som sitter närmast på vagnen. Därefter sitter jag och min bror Jan.

Tjuren Putte drar vagnen. Det fanns ingen häst på den här gården. Putte stannade till och bölade där han visste att någon skulle komma ut med en sockerbit.

Efter jobb med hö på ångarna tog vi kaffepaus under stora äppelträdet, då även Putte fick kaffe med grädde och socker på fat.

Ladugården var inte så fin på utsidan. Men de tre kossorna Maj-Ros, Gull-Ros och Stjärna hade den finaste hage med skog i Frnysbo.

Maj-Britt lärde mig mjölka lite grand. Medan hon mjölkade en hel hink hade jag en halv liter i min.

Maj-Britt är fortfarande som en syster till mig och min bror, fastän vi nu hunnit en bit över 70 år.

Bilden är insänd av Ulla-Brita Jangö, Farsta.

Min pappa Edward Jangö tog bilden omkring 1930", berättar Ulla-Brita Jangö i sitt brev.

SM

Till Ulla ringde Klas-Göran Wass från Häster. Det är Kajsas i Viskay som, han pratade länge och trevligt med Ulla.

En helt skänd dam som inlet börde än göra med Möklinta, ringde också till Ulla. I sin 10-årsålder hade hon med sin fru enklut genom Möklinta och mött en tjurkipage på vägen. (Exotiskt^{x)}

^{x)} redan då. Till sin glädje hade hon från följn med på en åktur genom beger och gårdar bland korna, och det var hon betraktat som en äventyr genom hela livet. Roligt!

Produktiv konstnär. Maj-Britt Norman omgiven av några av sina verk.
FOTO: MONIKA STECZKÓ

Maj-Britt Norman målar det hon ser runt omkring sig

Sala. En katt som ligger och sover, ett äppelträd i blom, en kvinna på en buss.

Det är de vardagliga motiven som står i centrum i Salabon Maj-Britt Normans konst. Inspiration får hon från det hon ser runt omkring sig. Med start på tisdag ställer hon ut ett 15-tal oljemålningar och akvareller på Ewa Englunds ram i Sala.

– Jag målar helst människor och djur, men det har blivit en hel del stilleben och landskap också, säger Maj-Britt Norman.

80-åriga Maj-Britt Norman började måla som 65-åring, efter att ha gått en målarkurs på Folkuniversitetet. Trogna SA-läsare minns hennes illustrerade

käserier från tidigt 1990-tal.

Tavlorna som ställs ut på Ewa Englunds ram har hon plockat ihop från hela sin konstnärsvirksamma period. Hon försöker hela tiden utveckla sin konst och har de senaste åren tagit lektioner för Salakonstnären ÅC Danell i Blå salen en kväll i veckan.

Målandet för Maj-Britt Norman betyder avkoppling och glädje. Men inte minst den sociala samvaron på målarkursen är viktig.

Utställningen pågår till och med den 6 februari.

MONIKA STECZKÓ

JOURNALIST

0224-56151

monika.steczko@ingress.se

KONST UTSTÄLLNING

Oljemålningar
Salbohedsggruppen

Kulturkvarteret
Täljstenen

Öppet Lördagen 29/8 kl 12-16

30/8-6/9 kl 11-16 *2009*

Välkomna

Insänt av Maj-Britt Norman

SALBOHEDSGRUPPEN

DROG TILL STOCKHOLM PÅ SIN ÄRLIGA
KONSTUTFLYKT. HOS BUKOWSKIS STOD VI
LÄTT FÖRUNDRADE
FRAMFÖR LENA
CRONQVISTS MÅL-
NING "MADONNA"
-TAVLAN STOR
SOM EN DÖRR.

VI MINGLADE OCH
VINGLADE, KNUFF-
ADES OCH SKUFFADES
MED DEM SOM
KANSKE ÄMNADE
SPENDERA EN
MILJON PÅ EN
BLDIG LINN FERN-
STRÖM ELLER EN
BLDIG AMELIN,
EN OVANLIG PICAS-
SO ELLER MATISSE
T. EX.

EFTER ETT PAR TIMMAR I DENNA MILJÖ SATT
DET BRA MED EN GOD LUNCH PÅ BLÅ PORTEN
PÅ DJURGÅRDEN.

OM VI TRÄNGTS PÅ BUKOWSKIS, UNDRADE VI HOS
LILJEWALCHS: ÄR DET INGEN UTSTÄLLNING HÄR?
MITT PÅ DEN KALA VITA VÄGGEN SATT DOCK EN
ENSAM LITEN TAVLA, 15x15 CM. EN SPRETIG TÖS
VIFTANDE MED EN BLÅ DUK. I ALLA SALARNA
LIKADANT, KANSKE TRE SMÅ TAVLOR UTSPRIDDA
PÅ EN STOR VIT VÄGG. RITA LUNDQVIST MÅLAR
DESSA SMÅ PINNIGA FIGURER I OLIKA SITUATIONER.

EFTER EN SKÖN TÜR MED DJURGÅRDSFÄRJAN
TILL STÅN GICK VI EN STUND PÅ HORNSGATS-
PUCKELN, IN OCH UT I DE SMÅ GALLERIerna.

AVSLUTADE MED EN BEHAGLIG KAFFESTUND
HOS MONICA PÅ BELLMANS GATAN.

EN FIN OCH INNEHÅLLSRIK DAG TYLKER
AGNETA BARBRÖ GUNNEL KARIN MONICA OCH
2010-04-29

Maj-Britt

Maj-Britt Norman, *Olof Jons*, olja 2012, 24 x 19 cm.

Inköpt av Sala Konstförening för utlottning bland medlemmarna 2013.

Maj-Britt Norman, *Isätra*, olja 2012, 24x19.

Inköpt av Sala Konstförening för utlottning bland medlemmarna 2013.

Maj-Britt Norman, *Holland*, olja 2012, 24x19.

Inköpt av Sala Konstförening.

Maj-Britt Norman, *Vid Oxbo*, olja 2012, 24x19.

Inköpt av Sala Konstförening.

Norman ställer ut broderier på Täljstenen

SALA. På lördag har Maj-Britt Norman vernissage för en utställning på Täljstenen som pågår till den 4 juni.

- Den är i kaféet i all enkelhet, säger Maj-Britt Norman.

Hon ställer bland annat ut broderier - det är en stor platta med totalt 20 broderier. I utställningen ingår även cirka 20 akvareller och målningar med bland annat djur och porträtt.

Det som ställs ut är relativt nyproducerat.

Läs mer om Maj-Britt Norman på sidan 53.

MIKAEL STENKVIST

SA
2016-05-20

Ställer ut vid 91 års ålder

KONSTNÄRLIG. Hela sitt liv har Maj-Britt Norman tyckt om att rita och måla, men började inte på allvar förrän hon blev pensionär. När grannen i fjol lärmade över en hög med restgarnar bytte Maj-Britt penseln mot en nål och började skapa helt nya verk. Här håller hon den allra första broderstavlans hon gjorde, som nu ska ställas ut tillsammans med annat hon gjort. Foto: Carola Blank

Hon bytte pensel mot nål – nu ställer Maj-Britt ut igen

Efter en tuff start i livet kom Maj-Britt Norman till en fosterfamilj i Möklinta. När hon var tio år omkom hennes älskade fostermor och Maj-Britt fick ta ett stort ansvar på gården.

Min historia
Maj-Britt Norman
91-årig skapare

SALA. På väggarna hänger många av de tavlor som Maj-Britt Norman målat genom åren. Minnena från Möklinta, blommar och mer abstrakt – men det tog ett helt arbetsliv innan hon kom i gång.

Maj-Britt, som då hette Sundström, föddes i Stockholm. Efter föräldrarnas skilsmässa och en svår tid därefter blev Maj-Britt placerad en tid på barnhem innan hon som sjuåring anslände till Möklinta. Än idag minns hon skolstarten.

– De första dagarna satt jag tyst, jag pratade ju helt annorlunda, säger hon leende.

Men hon fick snart vänner för livet, och minns barndomen som ljus. Fram till tio års ålder vill säga. Mitt under höskörden föll Maj-Britts fostermor Hilda ner från hölasset, rakt framför ögonen på Maj-Britt, och avled. – Jag sprang upp på vinden och kom inte ner på tre dagar, säger hon.

Tonårstiden blev tuff med hårt arbete, och att komma ifrån gården blev inte så lätt. Som 15-åring började Maj-Britt jobba på Möklinta kristidsnämnd, och 17 år gammal beställde hon en skrivmaskinskurs för 36 kronor. Tre år senare lämnade hon hemmet.

På den kursen vilar hela mitt arbetsliv, påpekar Maj-Britt och berättar om åren som sekreterare, kartritare, inköpare och sedan kontorslärare efter lärarbögsolan.

De sex åren i folkskolan var alldeles för lite för kunskapstörstande Maj-Britt, och hon har byggt på det med korrespondens- och

” Jag sprang upp på vinden och kom inte ner på tre dagar.

Maj-Britt Norman

kvällsstudier. Fortfarande vill hon lära sig saker, och söker gärna på internet om ämnen hon vill veta mer om.

– Där håller jag också mejlkontakt med mina vänner och Unos syskonbarn, säger hon och nickar åt hörnet där laptopen står.

Livskamraten Uno mötte hon på en dans i Folkets park i Sala när de var 20 år. De höll kontakten under Maj-Britts Stockholmsår och gifte sig 1954 under en vintersemester i Jämtland. Han gick bort 2011.

Men målandet då? Som ung i Möklinta lärde Maj-Britt känna familjen Jangö, och fick därmed en titt in i kon-

stens värld. Men inte förrän hon blev pensionär gick hon en alkvarellkurs ledd av Gunnel Nyberg, fick blodad tand och följde upp med målarstudier med AC Danell och veckokurser på bland annat Bornholm och Visingsö.

Den målände Salbohedgruppen har hon tillhört och haft utställningar med sedan dess start. En del egna utställningar har hon också haft, i Tavelverkstan, Nykvarn och Täljstenen. Nu är det dags igen, med vernissage på lördag i caféet i Täljstenen.

– Det var mina vänner som övertalade mig, och hjälper mig, säger Maj-Britt.

Att ställa ut känns lite utlämnande, men väldigt roligt.

– Ja, visst funderar man på vad andra tycker om det jag har skapat. Kanske blir det fiasko. Men i den här åldern kan jag bjuda på det, säger Maj-Britt med ett leende.

CAROLA BLANK
carola.blank@svenskanews.com
0224 59157

FAVORIT. Denna tecknade Maj-Britt Norman för några år sedan. Hundar har varit ett stort intresse genom åren, bland annat var Maj-Britt sekreterare i Sala brukshundsklubb.

Hängde runt byggarbetsplatser

Familj: "Jag är självgående." Trivs med bortgångne maken Unos syskonbarn.

Ser på tv: Byggprogram! "Som liten var jag och en vän ofta där de byggde hus i Möklinta." Ser gärna Go'kväll och Mästarnas mästare.

Läser: Biografier och rese-skildringar.

Lyssnar på: Glädjazz och visor.

Äter helst: Egenfångad fjällfisk.

Trivs i: Djurgårdsbrunn där mormor bodde.

Intressen: Konst, litteratur. Tidigare uppskattades skidåkning och cykling.

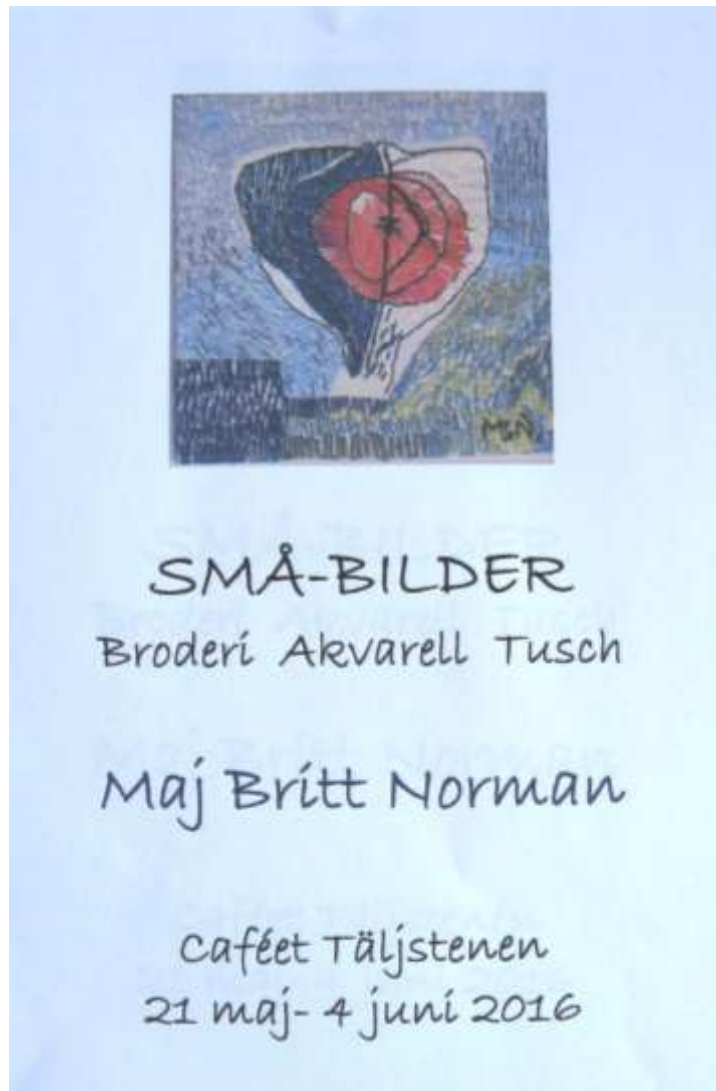
Bästa egenskap: Vänligt inställt till människor.

Sämsta egenskap: Vankelmodig.

Drömmen: "En cykeltur runt Gruvan, Styrars, Måns Ols och ner till stan. Men nu är det sluttyckat."

Talang: Kan både mjölka kor och binda säd, och rör vilken gammal äka som helst. Skriver gärna.

Förebild: Fostermor Hilda.

Evenemangskalendern på Sala kommuns hemsida, maj 2016

SMÅ BILDER
Maj Britt Norman visar Broden, Akvarell, Tusch

Datum: 21 maj 2016-04 jun 2016
(varje on, to, fr, lö)
Tid: 11.00-16.00

Arrangör: Maj Britt Norman
Plats/Lokal: Caféet Täljstenen
Adress: <https://www.google.se/maps/place/41.714114,16.921444>
Pris:
Fri entré

Extra:
Verksamdag lördag 21 maj kl. 11.00.

Kontaktperson: Maj Britt Norman
Telefon: 0528-60628
E-post: majbritt.norman@salakommun.se

Välkommen in och se min konst som jag jobbar med i flera olika tekniker. Det senaste i mitt skapande är broderier som jag började med i år.
Verksamdag lördag 21 maj kl. 11.00

Oktober 2017:

Akvarellen i mitten av skyltfönstret:
Kristina Eriksson, *Maj-Britt Norman broderar*, Täljstenen feb 2017

2017

GOD JUL
2017

Christina och Johnny
Tack för omtalet och skicket
här ASS under kisten, förnu värlig advent
och därpå en mysig HELG
önskar Maj-Britt

Ur olika mail från Maj-Britt till Johnny Ekman:

Georg Camitz, olja 1967, 70 x 100 cm.

26 december 2016:

Undrar så smått vad alla gör på annandagskvällen? När jag var ung tror jag det var en kväll för dans.

Nu sitter jag och tänker bl a på Georg Camitz masonittavla, tänker också att när du visar den får du berätta proveniensens, som det heter.

Jag fick den osignerad av Jojje en festkväll, dagen efter kom han till oss och signerade den. I flera år hängde den sedan i bara en tunn metalltråd och år 2008 när vi flyttade till stan så lämnade jag den till Kerstin Bengtsson fvb till Vändra i Estland.

Men den står kvar i hennes förråd och du finner den 2015 eller -16, du gör en fin inramning så att den blir till visning hos Avlidna Salakonstnärers Sällskap. Eftersom jag känner mig litet som anhörig till tavlan, så tycker jag det är en liten historia och att tavlan fick ett gott slut, en bra landningsplats kanske man skall säga. En märklig slump att Kerstin sparade den och andra i sitt förråd.

2 januari 2017:

Yes, man keepar on embroideringen - för sitt eget nöjes skull. Vill du höra?

1954 fick Uno och jag några fina handdukar till lysningspresent. För länge sedan utnötta som bruksföremål. Några har jag då redan slaktat för att använda som underlag för fyrkanterna. Som mellanstick sydde jag en liten blomma på en handduk och sedan en till. Tre små katter, ett par små gubbar. Snart var hela handduken fullbroderad. Och nu en till och den tredje på gång. Jag har en grej broderad med glada tuppar, den har legat i byrålåda sedan 1956, samma blir ödet för de gamla handdukarna, kan inte användas till någonting.

Sånt där får du veta för att du vänligen slängde ut en uppmaning!

27 september 2018:

Är'e täfft nu, sa Ol'ers Oscar när han var auktionsutropare och inte fick flera bud. Samma här, kanske minnesbanken är uttömd? För tillfället? Delar gärna med mig, återkommer om annorlunda visar sig.

Man sitter och funderar - det finns väl hur många teman och objekt som helst att skriva om från min 13-åriga möklintatillvaro (från 7 till 20-åren), men det är nog bara ytligt man drar sig dem till minnes.

Länsmans Jocke är allestädes närvarande men jag minns inte helt noga några speciella episoder. Han var dräng på gården Länsmans, varifrån en liten gubbe, en i Länsmans ägarfamilj, blåste bort i en höststorm. Denne återfanns på våren ute på "stängslarna", ett odlingsområde bortom

Ålderdomshemmet. Tydligt hade han försökt hålla sig fast i en stege, innan den lede tog honom.

Granne till Länsmans är gården Nystu, där Nystu Alle (Alfred) bor med sin blinde far. Fadern såväl som ett par gamla kor med oklippta klövar vallar Alfred stundom på gården. Alle hade en underbar fågeläggssamling från sin ungdom, den raserades troligen när det var auktion efter honom.

Vad är jag för en som inte sparat skrivelser och minnen? Har allt flugit ut i världen som brev? Jag vet att jag skrivit om alla gårdar och dess namn från Sågen till Kapellet. En tid fanns i Kapellet ett predikantpar som hade elva söner. Javisst, de fick den tolfte och hade sedan tolv apostlar som de önskade!

I närheten av Kapellet bodde Kalle Strandman. Han hade fått transformatorerna som sitt intresse och undersökte dem alla med stort missnöje.

Utefter nedra (man sade nedra) vägen bodde sedan Vilhelm Appelqvist med hustrun Leontina. Hon var tvungen att lyssna på väderleksrapporten åt honom när han var ute. Upprepade hon den fel fick hon smörj! Var tjuvlyssnade han?

Jota, John, var deras långa son. Stackars jag blev beordrad att knyta nekar, dvs "ta upp" säden när han skar den med lie. Tistlar och mycket rafs, inte kunde han lägga av snygga famnar. Undrar om jag fick 50 öre för en heldag?

Längre bort utefter den nedre vägen fanns t ex urmakar Norlin. Hans son droppade från ekan sin och Emmys nyfödda baby att simma i Storsjön!

Man kan undra vad som hänt i Möklinta, gömt i de stora skogarna, innan jag ens var där?

29 september 2018:

Någon road trädgårdsodlare har jag icke varit! Rensade land i barndomen, tistlar och nässlor och mållor, små händer helt fördärvade. Att plantera träd har varit min lust!

Ekar växer inte norr om Dalälven, lärde man sig. Visst växte väl både kastanjer? och ekar vid Komministergården, tvärs över åsen räknat från Kyrkskolan i Möklinta. I så fall bland de nordligaste ekarna i landet. Skolkamraten Antons Linnea och jag snöt några ekollon där, jag tre stycken.

Där jag levde, på Kalle Fornstedts gård, fanns nu en nyanlagd gräsmatta (synlig på Edward Jangös tavla med hässjorna). Den hade en rundel med nyplantering och var naturligtvis förbjuden att beträda. Så lätt på tå som möjligt, runt rundeln petade jag ner mina tre ekollon. Nysådda gräsmattan vilade i frid.

En dag hördes ett oväntat och glatt utrop från min fostermor Hilda. "Titta, här växer en liten ek!" Skamsen bekännelse, välsignat mottagen. Plantan visade sig vara en liten härdig varelse. Många gånger berövad sina löv av skraddarns två stora gäss med lysten gåsunge. Ett par gånger helt nedtrampad av tunga Ekströmsmor, som inte såg den. Men plantan alltid återkommande, friska tag i den!

Efter några år började min fosterfar anså den lilla plantan. Den växte upp med rak stam och välväxt krona. Och alltid fick den heta "Majbritts ek!" Vilken ära att få namngiva ett vackert träd!

Planterad 1933, levande till 1968, då vanvördigt nedsågad av nya ägare till gården. Min trädglädje lever. I Stampers har jag planterat tallar, granar och enar. Enedungen är särskilt vacker!

9 oktober 2018:

Någon gång på 1930-talet:

"I dag sitter skraddarn på bordet" meddelar Ester, skraddar Larssons dotter, som nyss kommit trippande uppför trappan vår. Nu vet vi att hennes far sitter med korslagda ben på skraddarbordet, upptagen av sömnadsarbete. Bordet är så stort att det fyller halva den lilla kammaren. I den finns dessutom endast skraddarns säng och symaskin samt en liten kamin.

Ester har kommit den nedre vägen förbi uthusen som ligger utefter åsens bas, sitter en kort stund på vår kökssoffa, vidare bär det över landsvägen till Ekströms, därifrån bortåt vägen till Bengtssons, nedför backen till Ingevalls och så hemåt till skräddarns igen. Detta är förmiddagsrundan, senare på dagen kilar Ester samma runda åt andra hållet. Därvid bär hon med sig små noteringar från varje gård. Vem äter vad idag? Ekströmsmor sitter och tvättar ägg, sonen har hönseri och rena ägg skall säljas på torget i Avesta. Gunnar Bengtsson blev frälst vid möte i kapellet härom kvällen, nu tillåten att fria till Agnes, Ekströms piga.

Små pikanterier, allt bygger gemenskap och främjar grannsämjan.

Skräddar Larsson är tvillingpojke, född 1866. Modern pryder Gustaf, blivande skräddaren, och Johan med olikfärgade band för att veta vem som är vem. Johan emigrerar tidigt till Amerika, bildar familj och blir själv far till nya tvillingpojkar. Gustaf är farfar till min vän Gun-Britt som besöker mig idag, i oktober 2018. Hennes far har 29 kusiner. Sannerligen, Gun-Britt har bidragit med ytterligare ett par tvillingsooner! Om några veckor träffar de ett antal kusiner i San Francisco.

29 april 2018, mail till en väninna:

Hejsan, kanske ett litet mejl till dej Maud. Med de allra bästa önskningar för din hälsa, ta det lite vackert, som det heter!

Undrar vad du har för erfarenheter av valborgsmässafton? I Möklinta där jag bodde som barn, där ordnade den lortigaste drängen i byn, ja i hela socknen, en brasa på åsen den kvällen. Han cyklade fyra vändor fram till Andersson på Verkstan och fick sålunda fyra stycken utrangerade bildäck, det blev som du förstår en brasa som doftade och rykte! Och från åsen såg man också alla brasorna runt Storsjön som speglades i vattnet. Vilka kom till brasan då?

Där var Olers Oskar, skräddar Larsson, Ingevalls Alfred och Ida, fattiggårdsdrängarna David och Norling och så ett gäng ungar som svedde sina ögonbryn förstås. Ingevalls Alfred hade förlorat sitt ena ben i tröskverket, detta ben ersatt med en stel protes som han visade upp för barnen ibland. Hans gumma Ida stödde med ena handen den andra armbågen och den handen stödde i sin tur hennes skakande huvud. Som du hör ett stiligt gäng!

Valbomässafton var också första logdansen för säsongen. Ibland var vädret inte nådigt, då cyklade jäntorna till dansen klädda i badmössa för att skona frisyren. Logen var ju också en plats med underbara dofter, hö - dynga - snus - pomada och liljekonvaljeparfym. Musikanterna stod på ett gammalt vagnsflak. Sven Granlund med stor näsa och dragspel, en saxofon, en gitarr och en bas. Foxtrot, vals och någon hambo. Varje dans omfattade två låtar, och nu kommer jag plötsligt ihåg att mellan dessa låtar promenerade paren i armkrok runt loggolvet. Jamen, nu tycker jag att det såg vackert och trevligt ut, men gästande stockholmsungdomar var förvånade. Det syntes väl litet gammalmodigt. Ja, dessutom kallade man logdansen för bal!!!

I Stampers hade vi ofta trevligt firande. Alla grannar hade sin egen brasa. Unos pappa var gammal manskörssångare och Unos systrar utgjorde verkligen en fin kör, många vackra vårsånger. Det är goda minnen att ha.

Idag såg jag äntligen sädesärlan - härligt, hon är välkommen.

Till dej många vårens hälsningar/Maj-Britt

Sänder jag en tröttsam berättelse? Hav overseende!

Möklinta Försörjningshem (foto 1921) och sedan Ålderdomshem (foto 1941)

Ur ett brev till en vän:

Skoltidsminnen - outsinliga? En lång ung lärare i studentmössa, alltid kallad "kandidaten", han var vår lärare i olika omgångar. Kantor Åström, som ledde klass 5 och 6 i Kyrskolan, hade en del sjukdomsperioder. Kandidaten G, som senare bytte namn och blev skolinspektör, han lappade minsann till retsamma tonårspojkar så att deras öron glödde.

Men nu lämnar jag skolan och dess väna elever. Du skall få höra något om Fattiggår'n, som var vår närmaste granne där jag bodde i Forneby i Möklinta. På åsen, som Monica och jag har följt från Dalarna till Sörmland. Väna elever, nu blivna gamla kufar.

Gården var ett ganska stort lantbruk. Fint för en del lantbrukare och för gamla drängar att där leva på sluttampen. Och att under vistelsen på hemmet kunna delta i jordbrukets arbetsuppgifter.

Huvudbyggnaden mycket vacker, försedd med upplysningen FÖRSÖRJNINGSHEM, senare ÅLDERDOMSHEM.

Föreståndarparet Johansson, mannen lade upp en tunn snussträng från tumroten till yttersta pekfingerspetsen, drog handen under näsan och andades med välbehag in. Han hade alltid en tax – var och en fick heta Muck!

En mycket vacker och välskött trädgård tillhörde huset. Ovanliga barrträd, rosor, liljor och akvileja. Hur man sörjer, när man ser förfallet som nu fortgått i många år!

Drängarna var till hälften tjänstefolk, till hälften vårdtagare. Major'n skötte ladugård, Norling skötte stallet och David körde med en liten ponny mjölken i 50-liters krukor till mejeriet. Återvände med vassle eller skummjolk i krukorna. Hemskt hur grisarna skriade - älskade de vasslen? David var den som skötte grisarna.

Jag minns ganska väl en del av gamlingarna. Pilström låstes ibland in i finkan. Kalle Österberg och Nord-Lasse, oftast på vedbacken men också kringvandrande parhästar, den ene dyster och grubblande, den andre storskrattande åt allt och alla. En senare föreståndare Jonsson lät bygga vackra kasar av sågad och huggen ved, att torka under sommaren. Kvinnorna hjälpte till i kök och matsal. Erika med händer söndervärkta och knotiga, virkade ändå kuddar som David lottade ut på bygden.

Vad jag nu berättar skiljer sig betydligt från dagens åldringsvård. Vårdtagarna bodde två i samma rum, säkert oense många gånger.

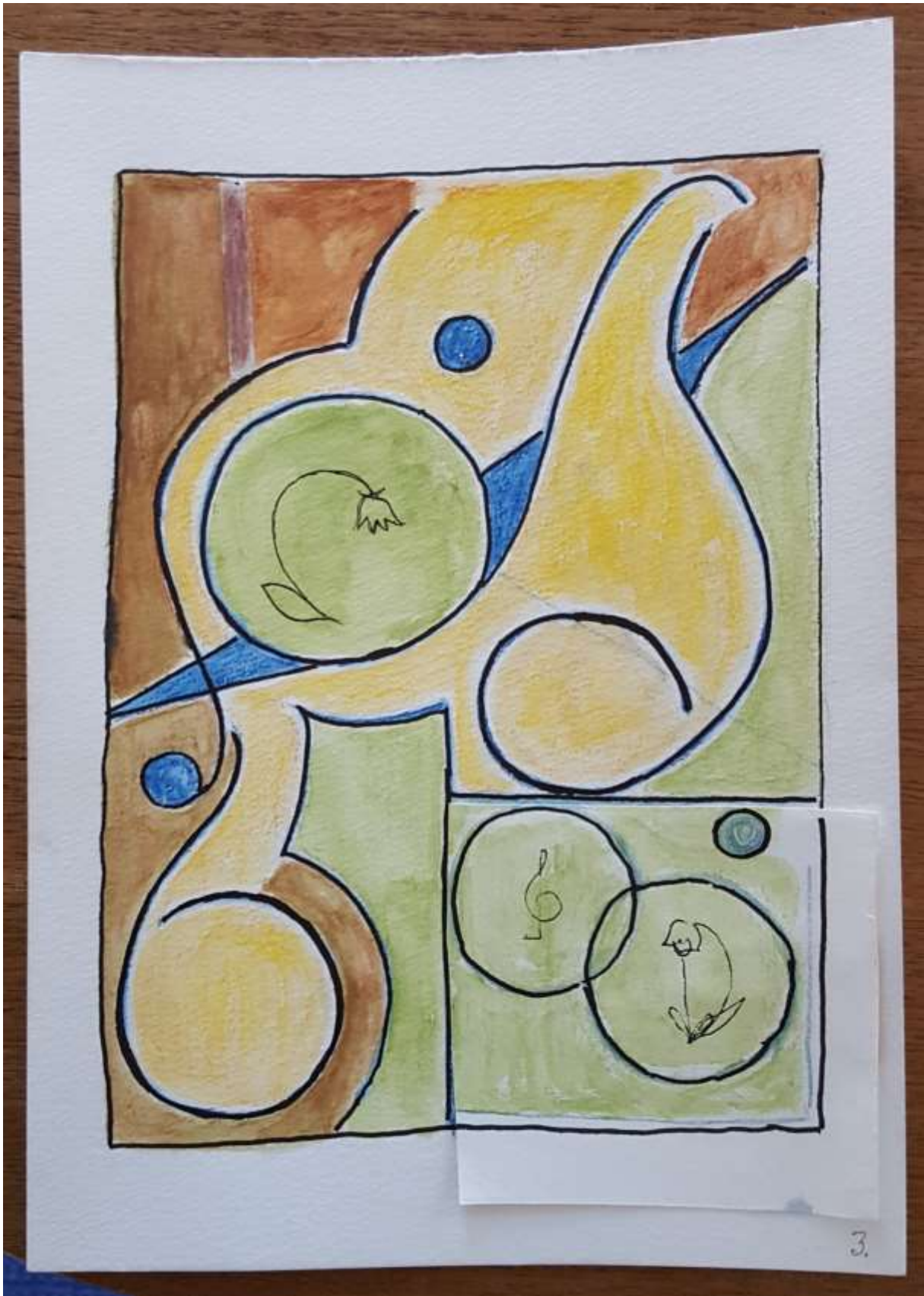
Mina minnen är inte hundra år ännu. Jag skall berätta att vi i mitt hem fick ett badkar från Kungl Slottet i Sthlm. Detta var för stort, för långt för vårt badrum, så vi bytte kar med Fattiggår'n och idkade därefter samma renlighet som Kalle Österberg och NordLasse i Mr G:s.

Skrivet spontant och oredigerat.

Hälsningar Maj-Britt

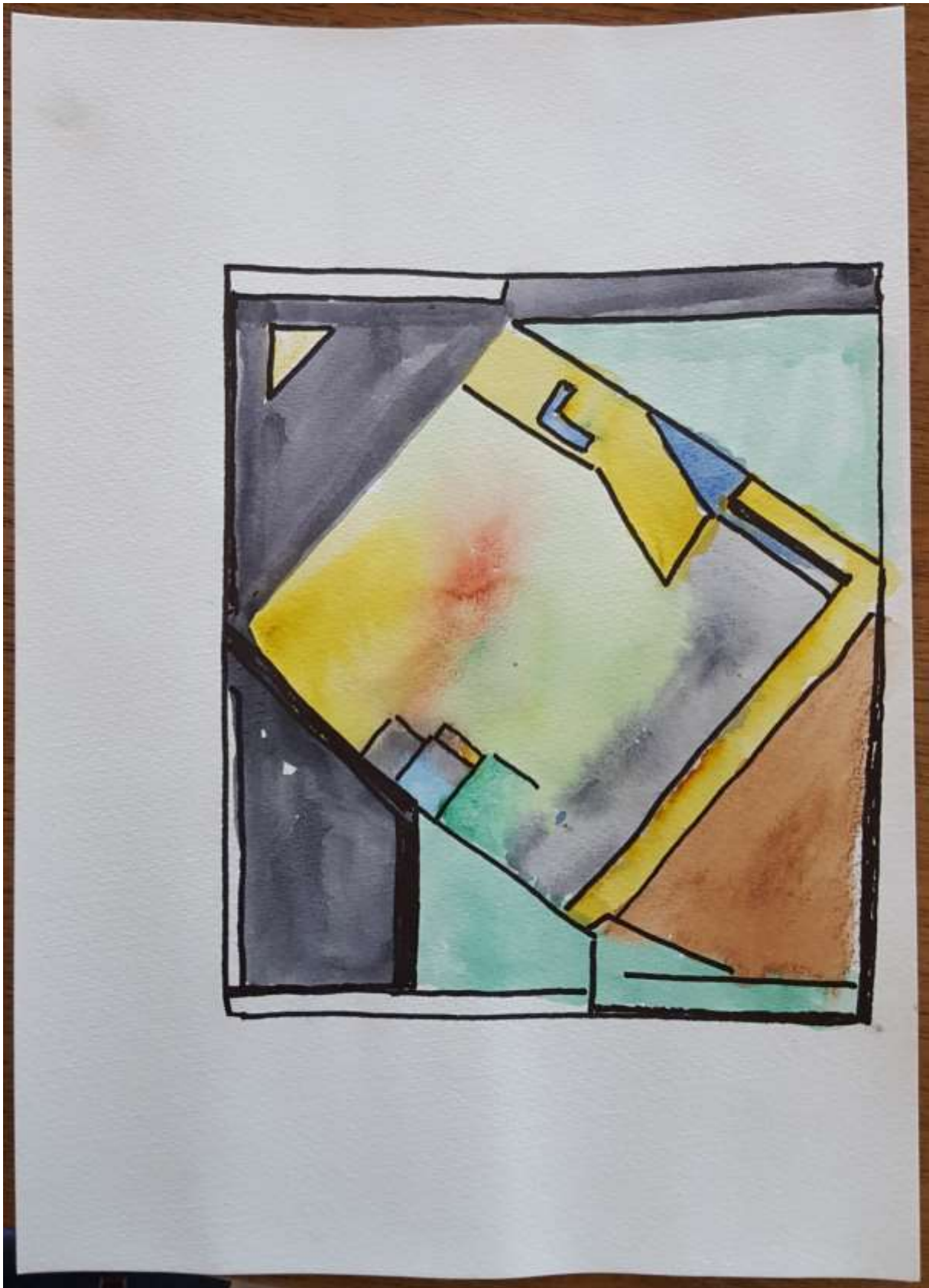

NATTARBETE 13-14 DEC. 2017

MJN

1

2018 APRIL

MBN

Maj-Britt Norman, *Lupiner Xxxxxbo*
Akvarell, (1991?)

Maj-Britt Norman, *Hagen, Näs*
Akvarell, 14 augusti 1991

Maj-Britt Norman, *Sommarnatt med riddarsporrar*
Akvarell, augusti 1991

Maj-Britt Norman, *Fjällräven, Stekenjokk*, olja 2000, 24 x 24 cm.

Maj-Britt Norman, *Zorro*, olja 2002, 32 x 40 cm.

Maj-Britt Norman, oljemålning.

Maj-Britt Norman, olja, 35 x 27 eller 27 x 35 cm.

***Maud Bengtsson:** Den här målningen fick jag när jag fyllde 65 av Maj-Britt och Uno. Uno var min farbror.*

En målning som kan hängas på båda ledder - signerad i två hörn.

Maj-Britt Norman, oljemålning.

Maj-Britt Norman, oljemålning.

Maj-Britt Norman, Självporträtt, pastellkrita.

Maj-Britt Norman, broderi, ca 10 x 10cm.

Maj-Britt Norman, Hyttgatan 22, olja 30 x 30 cm.

Maj-Britt Norman, Hyttgatan-Bergsmansgatan, olja 30 x 30 cm.

INSPIRERAD AV PER BJURLINGS BERÄTTELSE OM SIN FAR
I S.A. HÄROMDAGEN SÅ VORE DET KOLIGT ATT FÅ
FÖRMEDLA EN DÅ ÅTTAÅRINGS MINNESBILD FRÅN
DEN 14 SEPTEMBER 1933. DÅ FYLLDE KALLE FORNSTEDT,
FORNEBY, MÖKLINTA, 50 ÅR OCH PER FREDRIK BJURLING
DANSADE VALS MED PER AUGUST LANDBERG PÅ DENNES
SON KALLES KÖKSGOLV, DÄR MAN ANNARS ALLS INTE
FILK NÖTA I ONÖDAN PÅ KORKMATTAN. KALLE F.
VAR F.Ö. SJÄLV EN GOD DANSÖR, SOM LÄRT SIG
KONSTEN PÅ REKRYTSKOLAN I GÄVLE.

M-B NORMAN

Skumpen 2003-07-05

Hej Annica och Roland,

Just det här är ju bådas era
förfäder, ett lustigt sammanträffande.

Roligt att ätlingarna fortfarande
lever kvar i Möllinta socken.

Egentligen var jag själv sjuk den där
dagen och hänvisad till en säng
på den o-inredda övre våningen.

Att jag just lyckades få en glimt
av gubbarna som dansade! Det
är nog det roligaste minnet från
barndomen.

Vän hälsningar från Maj-Britt
och Ulla

Maj-Britt Norman 2003, *Havsvy*, olja 2003, 19 x 40 cm.

Maj-Britt Norman, olja 35 x 30 cm.

Maj-Britt Norman, *Misse*, olja 2003, 41 x 33 cm.

Maj-Britt Norman, olja 35 x 27 cm.

Maj-Britt Norman, olja 55 x 46 cm.

Maj-Britt Norman, olja 55 x 46 cm.

Maj-Britt Norman, akvarell 15 x 15 cm.

Maj-Britt Norman, akvarell 17 x 17 cm.

Maj-Britt Norman, oljemålning 40 x 40 cm.

Februari 2018:

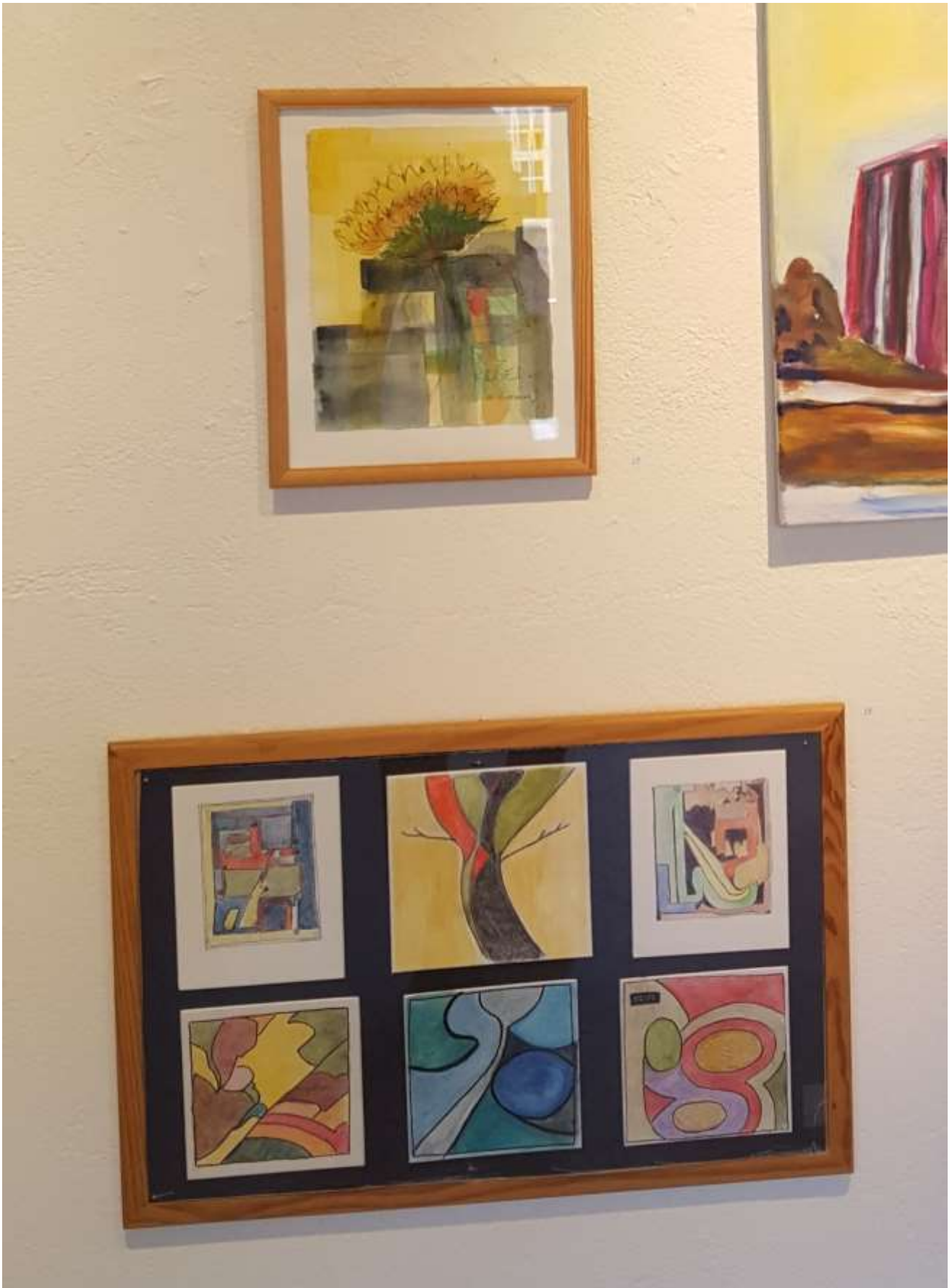

AGUÉLI MUSEET

Vårsalong 2018

Verk av traktens konstnärer | 17 mars–2 april

1.	Lisbeth Johansson	<i>Liten spjuver</i>	Akryl
2.	Agneta Kullberg	<i>Blå kär</i>	Olja
3.	Agneta Kullberg	<i>Torvmosse</i>	Olja
4.	Anita Forsgren	<i>Återspegling</i>	Olja
5.	Kerstin Englund	<i>Den gamla trädgårdsbänken</i>	Olja
6.	Anna Samuelsson	<i>Gruvort – Silvergruvan 110 år efter stängning</i>	Akvarell
7.	Agneta Lassinnanti Ehrlemark	<i>Häger på is</i>	Akvarell
8.	Anna Samuelsson	<i>En sista klunk – Silvergruvan 110 år efter stängning</i>	Akvarell
9.	Birgitta Berglind	<i>Pelargon</i>	Akryl
10.	Ulla-May Andersson	<i>Kanna med tulpaner</i>	Akryl
11.	Péter Gergely	<i>Magasinsgatan</i>	Akvarell, oljepennor
12.	Britta Valdimarsson	<i>Ros alla hjärtans dag</i>	Akvarell
13.	Hamza Akhlagi	<i>Blommor</i>	Akvarell
14.	Yvonne Eriksson	<i>Damtröja</i>	Ull
15.	Nenne Normansson	<i>Lampa inspiration</i>	Akvarellpenna
16.	Nenne Normansson	<i>Kappa efter lampa</i>	Modellskiss akvarell
17.	Nenne Normansson	<i>Kappa efter lampa</i>	Sömnad tovning
18.	Marie Falkstål	<i>Freak</i>	Resin, mixed media
19.	Marie Falkstål	<i>Morphers</i>	Akryl, mixed media
20.	Per Forsgren	<i>Värväder</i>	Olja
21.	Per Forsgren	<i>Lillån</i>	Olja
22.	Jill Roos	<i>Värvinter I</i>	Olja
23.	Jill Roos	<i>Värvinter II</i>	Olja
24.	Per Forsgren	<i>Hemfärd</i>	Olja
25.	Inger Apell	<i>Kraftledningsstolpe</i>	Olja
26.	Dick Holmér	<i>Jag</i>	Olja
27.	Maj-Britt Norman	<i>Solrosen</i>	Blandteknik
28.	Maj-Britt Norman	<i>Collage</i>	Blandteknik
29.	Karin Byström	<i>Ryska slussen</i>	Olja
30.	Karin Byström	<i>Rivningskåk? Sala lasarett</i>	Olja
31.	Karin Byström	<i>Nätknyterska</i>	Olja
32.	Marita Zeidlitz	<i>På väg</i>	Olja
33.	Dick Holmér	<i>Hos Lennart</i>	Olja
34.	Dick Holmér	<i>och fågel</i>	Olja
35.	Marita Zeidlitz	<i>Ömhet</i>	Olja
36.	Gunnel Lindberg	<i>Längtan</i>	Olja/Akryl
37.	Gunnel Lindberg	<i>Flöde</i>	Olja/Akryl
38.	Olga Nilsson	<i>Syrén</i>	Olja
39.	Barbro Stenvall	<i>Plura</i>	
40.	Maggis Arvidsson	<i>Raffinaderiet Oljeön</i>	
41.	Maggis Arvidsson	<i>Ren i norrsken</i>	Olja
42.	Barbro Stenvall	<i>Youtab</i>	Olja
43.	Östen Hansson	<i>Större hängande karvsnitt</i>	Trä
44.	Yvonne Eriksson	<i>Målarvantar</i>	Ull
45.	Örjan Holmgren	<i>Gatumotiv från Sala</i>	Olja
46.	Örjan Holmgren	<i>Porträtt av dam</i>	Olja
47.	Östen Hansson	<i>Litet hängande karvsnitt</i>	Trä

Nystru Gärd, Fornelag
"Det minnes Alfred, det minnes!" ^{Min vän} Ulla och jag
står frostnaglade vid gärdsgärdens som omringlas
Nystru Gärd. Vi vet att innanför trimmen vägen
ligger Alfers far i sin säng, blind och ganska svårlyd.
Vi hör hans rop, vi känner hans skräck, vi ~~kan~~
inte förplykta oss därifrån. ^{är förstunade} ~~kan~~ och kan

En annan dag rullar Alfred sin blinde far på
gårdens, samtidigt som han vid ett rep i andra
händer rullar sin älderdovliga ko och hennes
väntan lika äldre kviga. Bråda med horn
som här häntan när, klövar ej klippta i går.

En annan dag klättrar Ulla och jag i Alfers
rödga körsbärskuskar i gårdens yttorkant.
Vi åtnär ^{kastiga} de stora bären. Sitter stilla och lystr
som möss, när vi ser Alfer komma ut. Ser han
oss? Nej han styr sina sky över utturen,
kommer ut med en stige över alken. ^{Hjälp} han
~~kommer nitigt!~~ ^{kommer nitigt!} "Här skall ni få all klättra
på fläckor, så när ni bären bättre!"

Lördagsbussen kommer på aftonen, med föränter
Ullas pappa från Stockholm. I hela har han
proviantvärd, med ^{sig har han} bl. a. ett par litenkartonger
med sötta goda körsbär från Torget.

2018-10-29

Konstigt barn som aldrig gråter.

I Stora min i svarta kläder. De fyller helt en påvert hem i gamla stan. De broderar för sexåringen om BARNHEMMET. Vänlig hand att klappa, julgran, dockskäp att leka med.
- Corat inte, då blir mamma ledsen!

Barnet funderar, detta är närmare än Västmanland, större möjlighet att träffa mamma?

En liten tvåårig halvsvälter hade verkligen vridit. Tubakler. Mamma hade hela nätterna gått omkring med den gråtande, skrikande lilla systern i famnen. Systemen får också skrikande, svärande, pedrande tystnad. Hon fanns inte längre. Sexåringen bar sin undran tyst.

En mörk regnig kväll, jag står ensam i ett främmande, kallt rum. Ser hur bussarna på regnvåta gatan sprider ljusstrålar omkring sig. I en buss finns min mamma, som nyss gråtande lämnat mig här. Någon kommer och trycker med en spatel ner min tunga. Inte ett ord, ingen förklaring.

Det måste ha varit en barnhem för flickor enbart. Jag minns oss inga pajkar, inte heller minns jag personalen. Förutom att en kvinna vid en köfille spilde en grötlick på bordet nära min portion. Jag var kräsen, kunde inte äta min egen gröt vid åsynen av denna dallrande massa. När så fick jag sitta kvar vid bordet med min tallrik hela dagen!

3.

En morgon väcks jag tidigt, upp ur sängen,
lästas på hög tillsammans med en kvinnlig
kompulent äldre följedagare som jag aldrig
sett förr. Hon önskar att jag skulle mamma
hennes kelar, jag önskar att få smaka
smörgås med tomat på, som jag inte är
fäst med oss. NEJ, förmodligen är det hennes
verksamhet för återfärden.

Luften har sagt mig att vi är på väg. Tågresan
har ~~ett~~ lång tid, den avslutas småningom
i Broddbo. Och där möter min blivande
mormor Hilda, hon har äkt hit med
Post-Johan, som har Olsons affär hämtar
posten att delas ut i Möckelöla. Ett alldeles
utmärkt ^{er} mål efter en lång resafärd.
En stor sorg har dock varit hela livet -
jag fick aldrig säga adjö till mina kamrater
och vänner på barnhemmet! Vilket ~~kan~~
kan göra att jag föler en tår ännu i
älderdomen - konstigt barn som aldrig
gråter, det var min mormors undran,
~~förmodligen~~ ^{smått smått skulle} ~~innan~~ livet ^{göra} ~~gav~~ anledning
till ~~gråt~~! Hårrar!

Maj-Britt Norman

2018-10-24

Maj-Britt Norman, *Uno*, olja 85 x 66 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Det här är Uno när han fick upp en stor gädda. Självt tyckte han att regnrocken var bra målad! Vi var nere i Bekinge, där vi var på semester flera gånger. Vi hyrde hos en som hette Elmer och hade affär och skötte posten. Uno står i en båt. Det här är en övermålning: Bakgrunden är en gammal målning som jag gjorde i Anders Hultmans ateljé i Västerås! Med ett industriområde i bakgrunden.

Maj-Britt Norman, *Salbohedgruppen*, olja xx x xx cm.

Övre raden: Längst bak Marita Zeidlitz, sedan Lucy Pettersson, Hökåsen, Maj-Britt själv och Agneta Kullberg.

Främre raden: Agneta Ökvist, Karin Fristedt, Västerås, Barbro Stenvall, Maggis Arvidsson, Gunnel Lindberg och Karin Byström.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Vi hade träffats hos Anders Hultman i Västerås, Lucy och jag, och där träffade vi Barbro. Vi gick där ett par terminer hos honom runt 1990. Men sedan flyttade Barbro till Salbohed och Hasse gjorde i ordning en ateljé på gården. Då ringde Barbro mig och frågade om det fanns några tjejer som ville vara med i en målargrupp. Jag föreslog tjejerna från Västeråsgruppen och vi började åka till Salbohed en gång i veckan.

Maj-Britt Norman, *Lilla Istanbul*, olja 2004, 46 x 46 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: ÅC Danell hade en grupp ungdomar som tecknade och målade uppe i Annedal. Då var jag med en gång där och hjälpte till. Då målade jag den här i augusti 2004. Målningen köptes av Sala kommun vid någon utställning.

Maj-Britt Norman, oljemålning.

Maj-Britt Norman, oljemålning.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Jag är inte något för stilleben och landskap. Jag vill ha något som rör sig.

Maj-Britt Norman, *Vittinge*, olja augusti 1993, 44 x 54 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Den här tyckte ÅC om! Och då är den bara påbörjad. När jag gjorde den här skissen, så kom det en person ridande på en vit häst och ställde sig till vänster i bildkanten.

Maj-Britt Norman, *Forneby*, olja 60 x 55 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Det är Therese Sedon (hör inte riktigt vad Maj-Britt säger), Ulla Jangö och jag. Deras mammor hade sytt så fina klänningar och jag hade kommit från barnhemmet på vintern till Forneby och då fick man kläder med sig - hatt, förkläde och stumpor. Jag var 8 år - 1932 måste det ha varit.

Maj-Britt Norman, *Johanna och Jim Sims*, olja 39 x 31 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Tror det är en övermålning - äpplet fanns där före Johanna och Jim.

Maj-Britt Norman, *Åland*, olja 19 x 24 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Tage Ryberg, i min grupp i Västerås hos Anders Hultman, ordnade resor. Ett par till Bornholm och den här till Åland. Vi fick ställa upp dagens tavlor och en av deltagarna valde min målning som "dagens målning"! Vilket glädde mig.

Maj-Britt Norman, *Uno tar upp potatis*, olja 35 x 40 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Stampers. Allting finns med. I mitten Roland Blomkvists växthus.

Maj-Britt Norman, *Rapsfältet i Allinge, Bornholm*, olja 1999, 38 x 46 cm.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Här stod jag mitt ute i sädesfältet och målade med utsikt över Östersjön.

Maj-Britt Norman, *Hallandskust*, olja 38 x 55 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Där blåste det så hemskt när jag målade, så allt för omkring. Men jag gjorde den helt klar där ute.

Maj-Britt Norman, oljemålning

Maj-Britt Norman, *Kylliki på Stampersbussen*, olja 45 x 35 cm.

Maj-Britt Norman, *En bukett från Stammers*, olja 46 x 38 cm.

Maj-Britt Norman, *Ulrika*, olja 2007, 60 x 33 cm,
och baksidan *Indelte soldaten No 83 Fornstedt på Salbohed 1906*.

Maj-Britt Norman, olja 25 x 25 cm.
Signerad vid besök hos Maj-Britt 3 oktober 2023.

Maj-Britt Norman, Maj-Britt och Ulla, olja 60 x 55 cm, akvarell 26 x 22 cm.

*Maj-Britt Norman den 7 februari 2019: Det är jag till vänster och Ulla Jangö till höger.
Fotot troligtvis taget av Edward Jangö.*

Maj-Britt Norman, *Nisse*, olja 31 x 42 cm.

Maj-Britt Norman, *Fritt efter Asmund Arles skulptur "Liggande häst"*, olja 38 x 55 cm.

Marita Zeidlitz: Det här är Maj-Britts katt, Nisse, när hon bodde i Stampers. Hästen målade Maj-Britt när hela Salbohedgruppen besökte Asmund Arle-utställningen i Blå Salen 2001. Vi tecknade & målade och ÅC Danell visade och undervisade.

Maj-Britt Norman den 7 februari 2019:

Mina broderier är ofta "bara stygn". Abstrakta, fria fantasier.

Alla handukarna numrerade jag. På de första blev det fullt över nästan hela handuken, men senare bara något i mitten.

Foton av nedanstående broderier: Hans Magnus Meincke.

De flesta av följande, mindre broderierna är ca 10 x 10 cm.

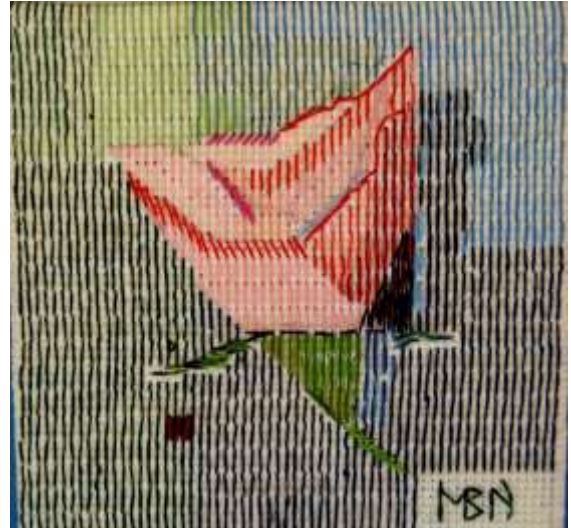
Flera av brodyrerna inspirerade av Karl-Axel Pehrsson, kupolen i Thielska galleriet.

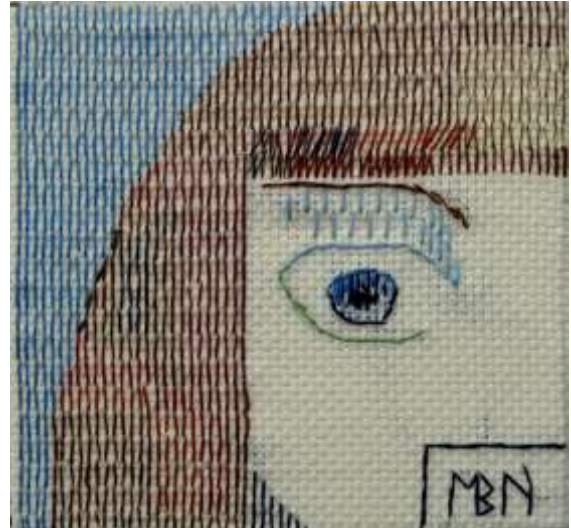

Jag tror det här är bland de första broderierna.

*Det här är den allra första! Det var
Gunnel (Nyberg, granne) som kom in och
sa att vi skulle brodera. Hon gjorde den
där knuten i mitten, så kom hon in och sa
"Nej, det här går inte. Jag ser inte. Du får
fortsätta." Det är bara några år sedan.
Hon fick den sedan.*

Fritt efter Sigrid Hjertén!

Handdukar:

Vi fick handukar i lysningspresent utav en släkting till Uno. Och då hade jag några stycken väl nöta kvar.

(5) 2017

N

15

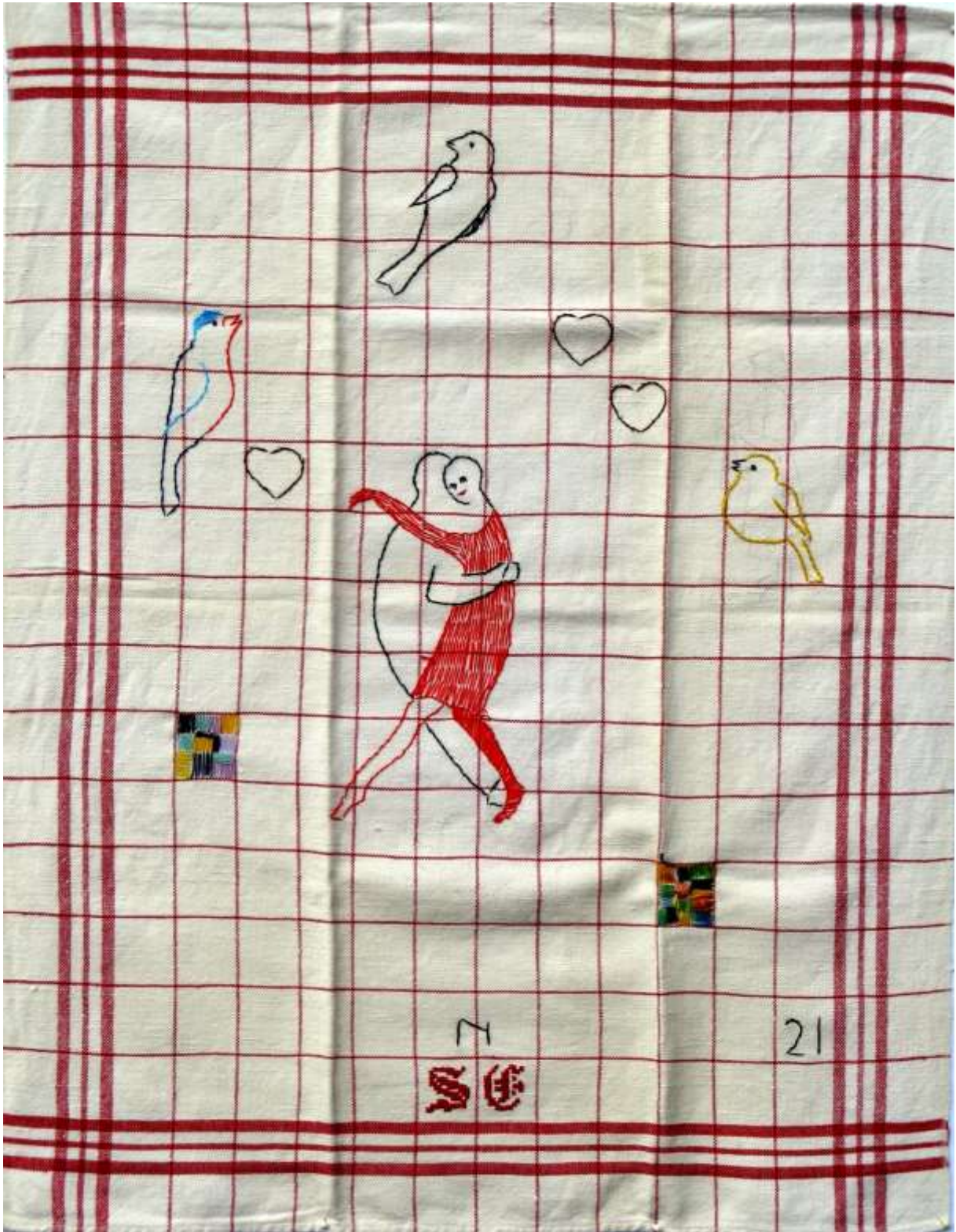

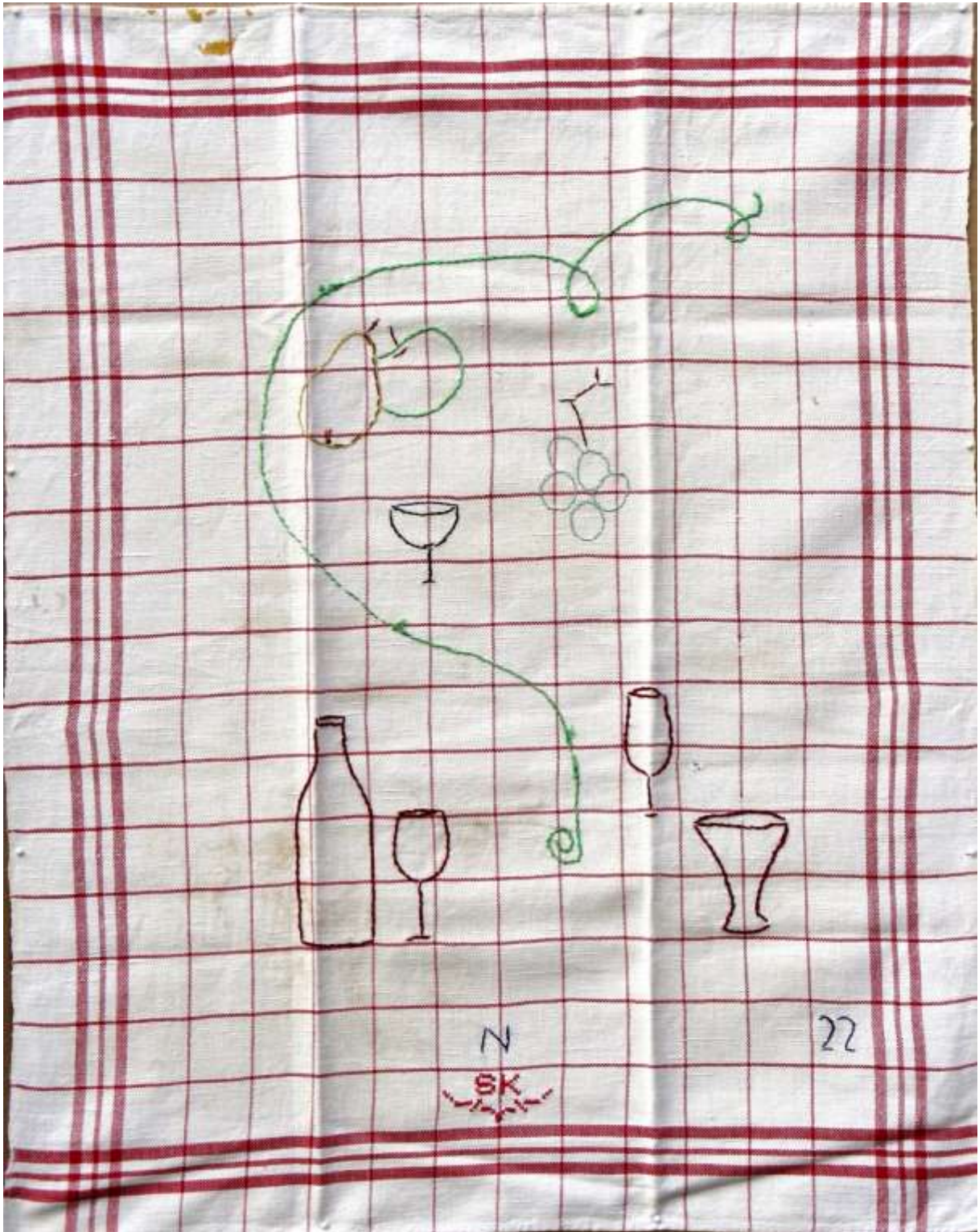

**Maj-Britt
Norman**

* 19 december 1924

† 24 juni 2024

Saknad av släkt
och vänner

*Liten fågel slutar
färden...*

Begravningen sker i kretsen av
de närmaste. Tänk gärna på
Rädda barnen eller WWF.
Se Maj-Britts minnessida på
fonus.se.